

TMMOB DANIŞMA KURULU TOPLANTISI YAPILDI



TMMOB 39. Dönem I. Danışma Kurulu toplantısı 16 Eylül 2006 Cumartesi günü Ankara'da yapıldı. Toplantıya 267 kişi katıldı. Katılımcıların TMMOB'nin 39. Dönem çalışmalarına ilgili önerilerini dile getirdikleri toplantıda, 14 Ekim mitingine ilişkin hazırlıklar da ele alındı.

Danışma Kurulu toplantısının açılışında bir konuşma yapan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, "TMMOB, Odalar varsa var, Odalar Şubeler varsa var, İKK'lar yüzünü halka dönerse var" diyerek TMMOB örgütlülüğünün önemini vurguladı.

Soğancı, 39. Dönemde yapılacak çalışmalara ilişkin de bilgi verdi. Güç görevlerin güçlü örgütlenmelerle yerine getirilebileceğini belirten Soğancı, "Savaşa karşı barışı, sömürüye karşı emeği, linç kültürüne karşı kardeşliği, eşitsizliğe karşı adaleti savunmaya devam edeceğiz. Meslek alanlarımız üzerinden siyaset yapacağız, örgütümüzü geliştirmeye çalışacağız, oda-üye bağlantısını geliştireceğiz. Emeğe, insanımıza, üyemize, yaşama, mesleğimize, ülkemize sahip çıkacağız" şeklinde konuştu.

Soğancı'nın konuşmasından sonra danışma kurulu üyeleri söz alarak, önümüzdeki dönem çalışmalarına ilişkin görüş ve önerilerini aktardılar.

Danışma Kurulu toplantısında sırasıyla, Ali Ekber Çakar (Makina MO), Kaya Güvenç (TMMOB 37. Dönem Başkanı), Taylan Yılmaz (Gıda MO), Ahmet Göksoy (İnşaat MO), Şevket Gökdemir (Yüksek Onur Kurulu), Erhan İçöz (Jeofizik MO), Kamil Okyay Sındır (İzmir İKK), Tefik Peker (Makina MO), Uğur Gönülalan (Jeofizik MO), Ali Fahri Öztan (Harita ve Kad. MO), Ertuğrul Ünlütürk (Çevre MO), Ali Olgun (İnşaat MO), Nural Özcan (Samsun İKK), Emre Madran (Mimarlar O.), Erhan Kutlu (Makina MO), Dündar Şaylan (Jeoloji MO), Dinçer Mete (Makina MO), Emin Koramaz (Makina MO), Hasan Küçük (Kimya MO), Nedret Yayla (Makina MO), Mehmet Sevmiş (Hakkari İKK), Cengiz Gülebay (Makina MO), Sumruhan Akcan (İç Mimarlar O.), Kazım Umdular (Makina MO), Semih Oktay (Diyarbakır İKK), Hüseyin Atıcı (Adana İKK), Oğuz Türkyılmaz (Makina MO) ve TMMOB Yönetim Kurulu II. Başkanı Hüseyin Yeşil söz aldılar.

FAŞİZMİN ADIDIR 12 EYLÜL

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 12 Eylül faşist askeri darbesinin 26. yılı nedeniyle 11 Eylül 2006 tarihinde yaptığı basın açıklamasında, halkına karşı sorumlulukları olan bu ülke mühendislerinin, mimarlarının, şehir plancılarının ve onların örgütü olan TMMOB'nin, kendisine bağlı odaları ile bugün sonuçları sürmeye devam eden 12 Eylül'ü yargıladıklarını ifade etti. Mehmet Soğancı'nın "Faşizmin Adıdır 12 Eylül" dediği basın açıklaması şöyle:

"TMMOB 12 EYLÜL'Ü NEDEN YARGILIYOR?"

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin Mayıs ayının son günlerinde gerçekleşen Genel Kurulu'nun sonuç Bildirisi'nde aşağıdaki tespitlerde bulunulmuştu:

"1980'li yıllardan bu yana tüm dünya düzeni çok hızlı bir biçimde küreselleşme adı altında yeniden yapılandırılıyor. Burada hedeflenen, her türlü kısıtlılıktan uzak tek bir pazar ve insanlığın bu pazara boyun eğmesidir. Apolitikleşmiş kitlelerden oluşan, iç hukuku ile zaman zaman uluslararası sermayeye ayak bağı olan ulus devletin de giderek sönmüldüğü bir dünya yaratmak bu hedefin içindedir.

Genel ifade ile G8'ler diye tanımlayacağımız ülkeler ve yine bu ülkeler kökenli çok uluslu şirketler, stratejik hedeflerine ulaşabilmek için sosyolojik, siyasal ve ekonomik araçlar/yapılanmalar oluşturdular. Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası ve IMF bunların ekonomik ayağıdır. Bu kurum ve kuruluşlar aracılığıyla, özellikle üçüncü dünya ülkelerine eski teknolojilerini aktarıp onların teknolojik ilerlemelerini engellemiş, ithal ikameci sanayileşmeye zorlamış, yardım ve hibe programları ile dışa bağımlılıklarını pekiştirmiş ve aşırı borç yükü altında teslimiyetçi politikalar izlemelerini sağlamayı başarmışlardır.

Piyasa ekonomisi söylemi ve kendi kendini düzenleyen pazar efsanesine dayalı söz konusu politikalar ta-

lebin sürekli daralması ve daralmanın süreklilik kazanmasıyla sonuçlanıyor. Sermaye toplu değersizleşme riskini ortadan kaldırmak için kısa vadede de yüksek kar vaat eden alanlara ve spekülasyon faaliyetlerine yöneliyor. Gelinek noktada sermaye, pazarın sürekli daraldığı koşullarda, hazır bir pazar olan kamu işletmelerine el koyuyor veya geleneksel olarak kamu tarafından sağlanan hizmetlerde bir değerlenme alanı buluyor. Sözü edilen daralma, küresel bir finansal kriz ve ül-

kemizde zaten kırılğan bir durum arz eden ekonominin olumsuz etkilenmesi işaretlerini taşımaktadır. Uygulanan bu politikalar pazarın

"Uygulanan politikalar pazarın daralmasının önüne geçememekte, spekülasyon sermaye dolaşımı dünyada iktisadi ve siyasi çalkantılara neden olmaktadır"

daralmasının önüne geçememekte, spekülasyon sermaye dolaşımı dünyada iktisadi ve siyasi çalkantılara neden olmaktadır. Ve bütün bu yaşananlar yeni bir dünya krizi tespitlerine neden olmakta ve ülkemiz de bundan bir e etkilenmektedir.

Bu ve buna benzer tespitler yapılırken, egemen iktisat dili "etkin piyasalar, hantal devlet, verimsiz KİT'ler ve özelleştirmenin meziyetleri" söylemi ile IMF'nin ekonomi politikalarını ve sosyal hakların budanmasını-geriye götürülmesini; uyum adına yetenek, beceri olarak lanse ediyor. Gelinek noktada Yeni Dünya Düzeni çerçevesinde küreselleşme "mutlaklık, seçeneksizlik-kaçınılmazlık" söylemleri ile besleniyor. Artık düzenleme ve denetim işi bile tek başına devlete bırakılmıyor. Bağımsız olduğu iddia edilen kurullara terk ediliyor. Ekonomiden el/etek çektilen devletin diğer alanlardaki durumu ne? Örneğin "hukuk devleti" hala ayakta mı?

DB, IMF ve AB direktifleri doğrultusunda yasalar değiştiriliyor, anayasa değiştirilerek devletçilik yerine özelleştirme-serbestleştirme getiriliyor, sözün özü Anayasa by-pass ediliyor. Diğer yandan Danıştay'a baskı uygulanarak hukuk devletinin içi boşaltılıyor. Daha da ötesi iktidarın baskısı -Danıştay üyelerine silahlı saldırıda olduğu gibi - hukuka yönelik şiddeti tetikliyor. Burada bir kez daha belirtelim ki; bizler her türlü şiddeti nefretle kınıyoruz.

Öte yandan ufukta beliren küresel finansal krize doğru yelken açmış bir ülkede büyüklere büyüme masalları anlatılıyor. Yatırım ve üretimin olmadığı, katma değeri düşük imalata/üretime, ucuz iş gücü, esnek üretim politikalarına, doğal kaynakların kurlsız tüketimine dayalı ve kamu varlıklarının satışından nemalanan bir büyüme...

Gerçekler ise bambaşkadır;

Dünyanın en borçlu ülkelerinden biriyiz.

İnsani gelişmişlik endeksi açısından gerilerde kalmışken yaşam standardı her geçen gün daha da düşmektedir.

Türkiye, yapısal önlemler sonucu sosyal güvenlik haklarından yararlanamayan insanlar ülkesidir. On beş milyon civarında vatandaşımız sosyal güvenlik hakkından yararlanamamaktadır. Buna karşılık bu haklardan yararlananlar ise kaliteli hizmet alamamaktadır.

Sağlık ve eğitim hakkı başta olmak üzere bir çok kamu hizmeti giderek satın alınan; yalnızca varlıkların ulaşabildiği, yoksulların ise erişemediği hizmetler haline gelmiştir.

Emekçiler üzerindeki vergi yükü ve özel olarak dolaylı vergi yükü çok yüksek orandadır.

İstihdam verileri büyük olumsuzluklar taşımaktadır. İşsizlik oranları giderek yükselmekte, ekonomik

büyümeye koşut istihdam alanları açılmamaktadır. Genç işsizliğinin tırmadığı ülkede, nüfusun yarısını oluşturan kadınlar, zaten sınırlı ölçüde katıldıkları istihdam alanından çekilerek evlerine kapatılmaktadır.

Gerçekleştirilen özelleştirmeler sonucu bir çok kamu kuruluşu yerli ve yabancı sermayeye bağışlanıncasına terk edilmektedir. Bu gün gerek siyasi karar vericiler tarafından gerek egemen iktisat dillerince, gerekse uydu medya tarafından "büyüme, düşük enflasyon, başarılı reform vb" masalsi söylemler, iş ve finans dünyasının göz boyama eylemlerinden öte birşey ifade etmemektedir. Bizler bu rehin alınmışlığı ve vaat edilen refahın nasıl bir yanılsama içerdiğini beş yıl önce de çok somut bir biçimde yaşamadık mı?

"Ufukta beliren küresel finansal krize doğru yelken açmış bir ülkede büyüklere büyüme masalları anlatılıyor"

İçinde bulunduğu-muz coğrafya savaşın en sıcak yaşandığı coğrafyadır. Enerji kaynaklarını ve enerji yollarını kontrolü altına almak amacıyla Irak'ı

işgal eden ABD bunu yeterli görmemektedir. Başta İran olmak üzere bölgeyi yeniden biçimlendirmek için gözünü Ortadoğu'ya dikmiştir. Ve görünen o ki; ABD Ortadoğu'da kalıcıdır.

Bu durumda yapılması gereken, 1 Mart'ta "savaşa hayır" diyen yüz binler ile yeniden ve yeniden savaşa karşı duruşu örgütlemek, sokaklarda, meydanlarda mücadeleyi yükseltmektir. İşte bu nedenle TMMOB Mayıs 2006'da Atina meydanlarından tüm dünyaya bir kez daha "savaşa hayır" diye haykırmıştır. Savaşa hayır demekten öte, ABD'nin, savaşa lojistik destek olan üsleriyle, limanlarıyla kısacası ülkemizi derhal terk etmesi için mücadele vermektir.

Genel Kurulumuz, emperyalist yayılmacılığın bir parçası olan İran'a yönelik müdahaleye şiddetle karşı çıkmakta, ülkemizin Dünya'da ve Ortadoğu'da saldırganlığın karşısında/dışında kalması için verilecek mücadelenin bir parçası olacağını belirtmektedir.

Ve elbette ki tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kirli savaşa hayır demektedir. Ülkemizin en temel sorunlarından olan Kürt sorununun, demokrasinin Türkiye'de tüm kurum ve kurullarıyla köklü bir şekilde yerleşmesinin önünde engel olduğu, bu sorunun demokratik yollarla çözülmeyişinden ötürü sürdürülmekte olan savaş ülke kaynaklarını tüketmekte olduğu gibi, ülkenin gelecekteki ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel gelişimini de ipotek altına almaktadır. Kürt sorunu tarihsel, siyasal ve sosyal boyutları olan bir sorundur.

Barış, ancak demokrasi, özgürlük ve insan haklarının olduğu bir ortamda yaşama geçirilebilir. Sorun demokrasi ve özgürlük taleplerine uygun demokratik, adil, eşitlik temelinde barışçıl yöntemlerle çözümlenir.

Ancak bu gün yaşananlara baktığımızda bu çözümden ne kadar uzakta olduğumuzu görüyoruz. Şemdinli'de ve sonrasında yaşananlar, ne yazık ki TMMOB'nin söylemlerinden ve çözüm önerilerinden ne kadar uzakta olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Yine günümüzde sıkça yaşanan faşist grupların, şeriatçı-gerici yapılanmaların, azgın şiddet eylemcilerinin afiş asmak, nü resim yapmak gibi en doğal eylemlere bile tahammülsüzlükleri ve linç girişimleri bizlere geçmişte uygulanan oyunları hatırlatmaktadır. Özellikle güvenlik güçlerinin olaylara müdahale etmekte zayıf kalmaları, izleyici pozisyonda olmaları, bizlere Sivas katliamını bir kez daha anımsatmaktadır. Fakat bu toplum, bizler, biz mühendisler, mimarlar, şehir plancıları aynı oyunun bir daha oynanmasına asla izin vermeyeceğiz."

TMMOB bu sözlerle ülkenin bu gününü tanımlarken, bu günün oluşumunu sağlayan bu ülkenin dününü anlamak, tanımak ve yorumlamak durumundadır. Bu nedenle TMMOB 12 Eylül'ü yargılamaktadır.

70'Lİ YILLARIN SONLARINDA ÜLKENİN GÖRÜNÜMÜ NASILDI?

70'li yılların son yarısında Türkiye siyasetinde ekonomisine, günlük yaşantının her noktasına kadar tarihinin en bunalımlı günlerini yaşıyordu. Ekonomi iflastaydı. Döviz yokluğundan gerekli girdi malları alınamıyor, dış borçların faizleri bile ödenemiyor, temel tüketim malları bulunamıyordu. Dış borçların ödenemez hale gelmesinde IMF OECD ve benzeri kuruluşlar, ekonomi programlarını iktidarlara dayatıyordu. Emperyalizm, yarattığı borç tuzağı ve "istikrarlı Türkiye" demagojisi ile ülkeyi baskılarına boyun eğme zorunda bırakıyordu. Kamu harcamalarının kısılması, sıkı para ve bütçe uygulamaları, KİT ürünlerine zam, yüksek oranlı devalüasyon, maaş ve ücret kısıtlamaları, düşük taban fiyatı belirlemeleri dayatılan ekonomik

istikrar programını oluşturuyordu. 24 Ocak kararları diye bilinen "Ekonomik Önlemler Paketi" işte bu günlerde gündeme getirildi. IMF'nin de işaret ettiği şekilde ekonomik bunalımın

yükü bu şekilde emekçi halkın üzerine yıkılacaktı. Siyasetin görünümü ise tam anlamıyla bir kriz şeklinde idi. MC hükümetlerinden sonra, yükselen halk muhalefetine bastırmanın yolu görülerek faşist çeteler ortalığa sürülmüş, işyerleri, okullar, mahalleler ve fabrikalarda teslim alma saldırıları günlük olağan işler haline getirilmişti. Devrimci demokrat insanlara, aydınlara, gazetecilere, öğrencilere karşı saldırı, cinayet ve katliamlar düzenleniyordu. Kahramanmaraş, Çorum ve Malatya'da gerici ayaklanmalar tertipleniyor, mezhep ayrılıkları körükleniyor, saldırılarda onlarca insan topluca imha ediliyor, binlercesi yaralanıyordu. Öte yandan cana yönelik saldırılar, hemen karşıtını yeşertiyor, direnme eğilimlerinin, karşıt örgütlenmelerin oluşumunu beraberinde getiriyordu. Teslim olmamaya, direnmeye, muhalefetin örgütlenmesine yönelik çabalar da çığ gibi büyüyordu. Sonuçta kent-

"Barış, ancak demokrasi, özgürlük ve insan haklarının olduğu bir ortamda yaşama geçirilebilir"

lerin, kasabaların, köylerin, mahallelerin, okulların bölündüğü, siyasal cinayetlerin ve katliamların gündelik olaylar haline geldiği, bunlara karşı da direnmenin kitleleştiği bir tabloydu görülen.

ASLINDA, YAŞANANLAR NASIL ANLAŞILIR HALE GELİR?

Bizim gibi ülkelerde özellikle 2. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra olan bitenler, ancak emperyalizme bağımlılık olgusu ile birlikte anlaşılır hale gelir. Ülkemizin önemli tüm sorunlarının ya da önemli olaylarının arkasında emperyalizme bağımlılık olgusunun yarattığı nedenler vardır. Tarihsel gelişimi içinde, ülke içi dinamikler eliyle, burjuva demokratik devrimlerinin yapılamamış olması, sanayi devrimlerinin yapılamaması, aksine, dışa bağımlı nitelik taşıyan ekonomi politikaları ile kapitalizmin geliştirilmeye çalışılması, emperyalist sömürü ve bağımlılık ilişkisini de beraberinde getirmiştir. Sömürü ilişkilerine göre şekil alan yapı sağlıklı bir sanayileşme ve kalkınma sağlamadığı gibi, aksine sürekli sistem içi ekonomik krizlerin oluşumunu sağlamaktadır. Ekonomik krizlerin faturası doğal olarak emekçilere kesilecek ve sonuçta siyasi ve toplumsal kriz doğal bir olgu olacaktır. Ekonomik anlamda emperyalizme bağımlılıkta, siyasal yapıların da bağımlılık ilişkisine girmesi kaçınılmazdır. Bu da bizde ve bizim gibi ülkelerde demokrasinin gelişiminin de dışa bağımlılığını gündeme getirmektedir. Demokrasinin gelişmemesinin de esas nedeni budur. Şimdi olduğu gibi o dönemin de büyük emperyalist efendisi Amerika'dır. 12 Eylül ve 12 Eylül öncesi yaşananlar da ABD emperyalizminin ve onların işbirlikçilerinin sömürüye dayalı politikalarının ülkemizde yaşama geçirmeleridir. 12 Eylül, ABD emperyalizmin çıkarları doğrultusunda gündeme getirilmiştir. Dışa bağımlılıktan oluşan ve dışa bağımlılıktan oluşacak ekonomik krizin halkın omzuna yıkılması için gündeme getirilmiştir. Süre giden sömürü düzeninin sermaye lehine onarılması yönünde; halkın yükselen muhalefetinin bastırılması için gündeme getirilmiştir.

12 EYLÜL'DE NE OLDU?

650.000 kişi gözaltına alındı. 1.683.000 kişi fişlendi. Açılan 210.000 davada 230.000 kişi yargılandı. 71.000 kişi TCK.'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden, 98.000 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı. 23.000 kişiye 0-1 yıl, 10.700 kişiye 1-5 yıl, 6.100 kişiye 5-10 yıl, 2.390 kişiye 10-20 yıl, 939 kişiye 20 yılın üzerinde ve 630 kişiye ömür boyu hapis cezası verildi. 7.000 kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi, idamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi, idam cezası verilenlerden 50'si asıldı. 38-8.000 kişiye pasaport verilmedi. 30.000 kişi "sakıncalı olduğu için işten atıldı. 14.000 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 30.000 kişi "siyasi mülteci" olarak yurtdışına gitti. 300 kişi kuşkuyla bir şekilde öldü. 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi. 14 kişi açlık grevinde öldü. 16 kişi "kaçarken" vuruldu. 95 kişi çatışmada öldü. 73 kişiye "doğal ölüm raporu" verildi. 43 kişinin "intihar ettiği" bildirildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi.. 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı. 23.677 derneğin faaliyeti durduruldu. 400 gazeteci için toplam 4.000 yıl hapis cezası istendi. 40 ton gazete ve dergi yakıldı.

12 EYLÜL NE DEMEK?

24 Ocak kararlarının uygulanmaya sokulması demek. IMF demek, Dünya Bankası demek, insanımızın tümüyle teslim alınması demek. Onların çocuklarının işi bitirmesi demek, işkence demek, tecavüz demek, hapishane demek, baskı demek, zor kullanmak demek. DAL demek, Mamak demek, Metris demek. Diyarbakır ceza evi demek. Asmayalım da besleyelim mi demek. 12 Eylül hukukunun yaratılması demek.

SONUÇ YERİNE:

Ya gene "Şairin de dediği gibi, demeğe de dilim varmıyor ama kabahatin çoğu senin be canım kardeşim." denilecek, ya da "12 Eylül yargılanmalıdır" sözünün gerekleri hep birlikte yerine getirilecek.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 14 EKİM'DE ANKARA'DA

TMMOB, 13 Eylül tarihli basın açıklamasında, ülke varlıklarının özel sermaye istismarından kurtarılması, bütün çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınması, kadına yönelik şiddet ve cinsiyet ayrımcılığının önlenmesi, kıyı ve orman yağmasına karşı çıkmak için 14 Ekim'de Ankara'da miting düzenlediğini bildirdi. Kapitalizmin ve emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve kültürel tüm örgütlerinden bağımsız, "Bir Başka Dünya, Bir Başka Türkiye, Bir Başka Yaşam Mümkün"dür sloganıyla yola çıkan TMMOB yönetimi, tüm mühendis, mimar ve şehir plancılarını 14 Ekim'de Ankara'da buluşmaya çağırıyor. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın yaptığı basın açıklaması şöyle:

MÜHENDİSİ, MİMARİ, ŞEHİR PLANCISI-NI SOKAĞA DÖKEN SİYASAL İKTİDAR UTANMALIDIR

"Bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları 14 Ekim 2006'da Ankara'da, TMMOB mitinginde buluşuyor.

Ülkemizin tüm varlıkları özel sermaye istismarından kurtarılarak, toplumsal gönencimizin arttırılmasına yönelik ulusal, bölgesel ve kentsel düzeyde planlı ve kamusal bir ekonomi politikası esas alınarak, kamusal kaynaklara dayalı ve istihdamı arttırıcı sanayileşme ve kalkınma hedefine yönelik, özelleştirmelerin durdurulması, özelleştirilen halka ait varlıkların kamulaştırılması ve kamu kuruluşlarının yeniden güçlendirilmesi için,

Son yıllarda özellikle dışa bağımlılığın arttığı enerji sektöründe, nükleer enerji santralleri ve benzer maceralardan vazgeçilmesi ve ulusal kaynaklara dayalı, planlı bir politika izlenmesi için,

Hizmet Ticareti Genel Anlaşması ile neredeyse bütün geleneksel kamu hizmeti alanlarının piyasalaştırılarak yabancı sermayenin istilasına açılmasına karşı çıkmak için,

Eğitimde öğrencileri müşteri olarak gören zihniyetin egemen olmasını sağlamaya yönelik girişimlere ve eğitim hizmetlerini bütünüyle bir pazar haline getirme çalışmalarına karşı durmak için,

Bütün çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınması için, Tutuklu ve hükümlülerin

tecridine dayalı hücre (F) tipi cezaevi uygulamalarına son verilmesi, cezaevlerinde insani yaşam koşullarının hâkim kılınması için,

Başta düşünce ve örgütlenme özgürlüğü olmak üzere tüm demokratik hak ve özgürlüklerin, sözün özü demokrasinin önündeki engellerin kaldırılması için,

Ülkemizin doğasının korunması, sanayileşmenin çevreyi ve doğayı tahrip etmeden gerçekleştirilmesi için, -Kentsel mekânın, toplumsal yarar ve kullanım değeri ilkesi etrafında üretilmesi-paylaşılması ve doğal-kültürel varlıkların koruma-kullanma dengesi içerisinde yaşatılması için,

Kadına yönelik şiddeti ve toplumsal hayatın her noktasında cinsiyet ayrımcılığını önlemek için ve tüm emekçi kadınların mücadelelerinin yanında olmak-birlikte mücadele etmek için,

Tarım arazilerinin yok olmasına, kirlenmesine, genetik tohum ve gıdaların ülkemize sokulmasına, çiftçimizi üretimden, tarlasından koparan işsiz, yoksul bırakan politikalara karşı durmak için,

Su ve suya bağlı hizmetlerde çevre ve insan esas alınarak suyun mülkiyeti ve hizmetlerinin kamuda kalmasının sağlanması için,

Ülkemizde başta "Kürt sorunu" olmak üzere tüm sorunların demokratik yöntemlerle çözümü ve barış içinde bir arada yaşamı savunmak için,

AB müzakere sürecinin ülke çıkarları, çalışanlar, de-

"Hizmet Ticareti Genel Anlaşması ile neredeyse bütün geleneksel kamu hizmeti alanlarının piyasalaştırılarak yabancı sermayenin istilasına açılmasına karşı çıkmak için alanlardayız",

mokratik hak ve özgürlükler yönünden bir mücadele süreci olarak değerlendirilmesi için,

Kıyı ve orman yağmasına karşı çıkmak için, "Madenlerimizin gerçek sahipleri halkımızdır" şiarını her zaman her alanda daha güçlü haykırmak için,

Hasankeyf'te uzun bir tarihi süreci yansıtan bir birikimin dağıtılmasına, Bergama'da, Eşme'de, Belek'te sermayenin halkın karşı çıkmasına rağmen hukuk dışı yönelimlerine, Fırtına Vadisi'nde, Munzur'da, Sinop'ta, Aloinoi'de doğanın tahribine zemin hazırlayanlara, deprem ve taşkınları kader olarak kabul edip, hızlandırılmış tren kazalarına neden olanlara dur demek için, Dünyanın her yerinde işgallere ve saldırılara karşı mazlum halkların yanında olduğumuzu ifade etmek için, Savaşa karşı barışı savunmak için, TMMOB yasasına gereksiz ve yanlış yapılan müdahaleleri engellemek için,

Ücretli çalışan üyelerimiz ile emekli üyelerimizin sorunlarını ülke gündemine taşımak; işsiz üyelerimizle sahip çıkmak için,

ÜCRETLİ MÜHENDİS, ŞEHİR PLANCILARI VE MİMARLAR GELECEKLERİNE SAHİP ÇIKMAK İÇİN 14 EKİM'DE ANKARA'DA

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TMMOB ve TMMOB "ücretliler" örgütlenmesi önündeki en büyük engel olan anayasanın 135. maddesinin değiştirilmesini istedi. Mehmet Soğancı, 15 Eylül 2006 tarihinde yaptığı basın açıklamasında Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarını 14 Ekim mitingine katılarak, geleceklerine sahip çıkmaya çağırdı. Çağrıda şöyle denildi:

"Sermayenin sınırsız hareketliliğini ifade eden küreselleşme çağında, sermaye, yaşamın bütün alanlarında egemenleşiyor. Yeni-liberal politikalar ile dünya kaos ortamına sürükleniyor; ülkeler, bölgeler, kentler, mahalleler arasındaki eşitsizlikler gün geçtikçe artıyor. Yoksulluk, açlık ve işsizlik yaygınlaşıyor; şiddet her biçimiyle yaşamın her noktasında boy gösteriyor. Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren ABD ve işbirlikçileri; şimdi de Lübnan'da yaşanan katliamlarla, işgali boyutlandırarak derinleştiriyor. Ülkemiz de AKP iktidarının taşeronluğunda; uluslararası sermayenin bu coğrafyaya biçtiği rolü oynamaya zorlanıyor. Ortadoğu'da

"Geleceğe uzak olan üzüntüye yakındır" lafzından yola çıkarak "gendik geleceğimizdir" şiarını her zaman her alanda daha güdü haykırmak ve yasama geçirmek için,

Üreterek büyüyen ve paylaşarak gelişen bir ülkede insanca ve barış içinde yaşamak için,

Emeğe, insanımıza, üyemize, yasama, mesleğimize ve ülkemize sahip çıkmak için,

Ülkemizdeki ve dünyadaki emek güçleriyle dayanışma içinde, bağımsızlıkçı, eşitlik ve özgürlükçü bir Türkiye ve Dünya için,

"Üreterek büyüyen ve paylaşarak gelişen bir ülkede insanca ve barış içinde yaşamak için alanlardayız"

14 Ekim 2006 günü Ankara'da buluşuyoruz!

Kapitalizmin ve emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve

kültürel tüm örgütlerinden bağımsız, "Bir Başka Dünya, Bir Başka Türkiye, Bir Başka Yaşam Mümkün"-dür.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

savaş ortamı içine çekilme manevraları, 24 Ocak'la başlayan, 12 Eylül darbesiyle devam eden, yeni-liberal kapitalist sistemle bütünleşme sürecinin bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor.

Bu süreçte ülkemiz, uluslararası sermayenin küresel istemlerine uygun olarak enerjiden haberleşmeye, eğitimden sağlığa, tarımdan sosyal güvenliğe kadar tüm alanlarda yapısal bir dönüşüm programına tabi tutuluyor. Geçmişte borçlanma yoluyla gelişmeyi öngören uluslararası sermaye; önce IMF, sonra DTÖ şimdi de AB aracılığıyla bu borç batağından çıkmak için

yeni bir dönüşüm programı öneriyor. Yıllardır sıcak para uğruna bu programı yürüten geçmiş iktidarlar; sermaye dolaşımının ve hizmet ticaretinin serbestleştirilmesi, kamu yönetiminin etkinliğinin azaltılması, toplumsal duyarlılığın iğdiş edilmesi, ulusal kaynaklarımızın özelleştirme ve serbest piyasa yöntemleri ile elden çıkarılması, devletin planlama, yönlendirme ve denetleme işlevlerinden ve sosyal kimliğinden uzaklaştırılması doğrultusunda yol almış; ancak bu süreç, ülkemizi krizden krize sürüklemişti.

Bir umut olarak halkımıza sunulan bu hükümet döneminde de aynı süreç katlanarak devam ediyor. Yani değişen bir şey yok! Daha da kötüsü; ranta dayalı siyasetin tıkandığı, yaşamının köleleştiği, medyanın pazarlama şirketlerine döndüğü koşullarda tek umut haline gelen yargıya yapılan müdahalenin de bu hükümet döneminde; açık ve kural tanımaz bir saldırganlığa dönüştüğünü görüyoruz. İslami değerlerin, yeni-liberal kapitalist değerlerle buluşma sürecindeki rolüyle AKP, artık zihinleri de tümüyle köleleştirmeyi amaçlıyor. Bu gelişmeler; yaşama mücadelesi veren halkımız ve "aydınlanma"nın ürettiği bir değer olarak bilim, kültür ve meslek adamları açısından da kaygı vericidir.

Bu süreçte uluslararası sermaye çevrelerinin çıkarları için, AB ile uyum adı altında sunulan, ancak AKP'yi besleyen sermaye gruplarına da hizmet eden ve bu yüzden TBMM'de dahi yeterince özümsemeyen, değerlendirilmeyen, eleştirilmeyen ve tartışılmayan ve yangından mal kaçıracasına hızla çıkarılan yasalarla; kentlerimiz, köylerimiz, yaşam çevrelerimiz, yaşamımız; mühendislik-mimarlık uygulamaları ve mühendis, mimar ve şehir plancılarının sosyal konum ve koşulları da doğrudan olumsuz biçimde etkileniyor.

Bu durumun somut göstergeleri; insan yaşamının her aşamasından sorumlu mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığının hızla işlevsizleşmesi; yaşam çevrelerinin, alanlarının ve kaynaklarının bilime, akla ve mesleki bi-

rikime dayanmayan bir biçimde tahrip edilmesi, işlevsizleşen meslek insanlarının hızla işsizleşmesi ve ücretlileşmesi, ücretli ve ücretlileşen mühendis, mimar ve plancıların, toplum içindeki konumunu yitirmesi, kimliksizleşmesi ve yoksullukla baş başa bırakılmasıdır.

Bu koşullarda varlığını sürdürmeye çalışan mühendis, mimar ve şehir plancılarının; bu süreci durdurmak için; TMMOB çatısı altında daha bütünleşmiş, etkin ve insana seslenen, bilimsel, mesleki, kültürel girdilerle zenginleştirilmiş daha politik bir tavra ihtiyacı bulunuyor. Bu tavrın giderek daha güçlü bir TMMOB oluşturacağını görüyor ve bu çerçevede TMMOB örgütlülüğü içinde çoğunluğu oluşturan meslek insanları

olarak aşağıdaki taleplerimizi; ilgililere, resmi yapıya ve kamuoyuna iletiyoruz:

1. TMMOB ve TMMOB "Ücretliler" Örgütlenmesi Önündeki En Büyük Engel Olan Anayasanın 135.

Maddesi Derhal Değiştirilmelidir! 12 Eylül Anayasası geçmiş dönemlerde, demokratikleşme paketi olarak sunulan gerekçelerle birkaç kere değiştirildi. TMMOB benzeri "kamu yararına çalışan meslek odalarını" tanımlayan Anayasa'nın 135.maddesi de belli değişikliklere uğradı. Ancak, TMMOB tarafından sürekli olarak hatırlatılan "kamuda çalışan meslek insanlarının oda üyeliğinin isteğe tabi olmamasına" ilişkin değişiklik önerisi dikkate alınmayarak; kamuda çalışanlar için örgütlenme sorunu haline gelen bu uygulama sürdürüldü. Kamu yönetiminin denetlenmesini engellemeyi amaçlayan bu girişim; daha sonra özellikle kamu alanı dışındaki ücretlileri de kapsayacak bir nitelik kazanmaya başladı. Örgütlenmede ücretlileri yok sayan bu anlayış, AB süreci bahane edilerek üretilen yeni mesleki düzenlemelere rağmen hala sürüyor. Meslek odalarının sürece müdahale koşullarını hızlandırmak için gerekli 135. madde değişikliği gerçekleştirilerek; odalara üyelik zorunlu hale getirilmeli ve örgütlenmeyi zaafa uğratan bu ikilem ortadan kaldırılmalıdır!...

"İslami değerlerin, yeni-liberal kapitalist değerlerle buluşma sürecindeki rolüyle AKP, artık zihinleri de tümüyle köleleştirmeyi amaçlıyor"

2. Mühendislik, Mimarlık ve Şehir Plancılığı Eğitimi Olmayanlar, Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalıştırılmaz! Ne yazık ki; içinde bulunduğumuz ekonomik-politik yönlendirme sürecinde kolaycılığa teslim olan ve “üretici” olmayan “iş bitirme-iş görme” alışkanlıkları; bilimsel, teknik ve sanatsal niteliğin yarattığı kültürel değerler üretme yerine, mevcut değerlerin de “yozlaşmasına” neden olmaktadır. Bunun sonucu olarak çalışma yaşamında bir “meslek insanı” olarak var olmak giderek daha az değer görmekte; çoğu kez de o mesleğin gerektirdiği hizmetlerde, gerekli ve yeterli eğitimi bulunmayanlar çalıştırılmaktadır. Hatta bu durum belli zorunluluklar dışında bir eğilim olmaya başlamaktadır. AB uyum sürecinin “mesleki yeterlilikleri” ele aldığı bu dönemde, istihdamı giderek niteliksizleştiren bu akılsız durumun; kamu-toplum yararı ve geleceği açısından derhal durdurulması gerekmektedir!...

3. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalışanlar (Kamuda ve Özel Sektörde); Mesleklerinin Gerektirdiği Hizmetler ve Hizmet Süreleri Dışında Çalıştırılmaz!... Bu olumsuz çalışma düzeninde, iş yaşamının acımasızlığı ve işsizlik tehdidi altında ücretliler; çoğu

kez mesleki hizmetler ve bu hizmetler için gereken süreler dışında da çalışmak zorunda bırakılmaktadır. Oysaki bir meslek insanı olarak, sağlıklı bir iş düzeninin önemli bir parçasını oluşturan mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma hayatının her alanında sağlıklı hizmet üretmesi; uluslararası anlamda kabul edilen insani-mesleki hizmet üretim koşullarının oluşmasına bağlıdır. Özel sektörde olsun, kamuda olsun bu tür baskılarla çalıştırılan meslek insanlarının görev tanımlarının hukuki güvenceye kavuşturulması; mesleki kimliğin korunması ve geliştirilmesi açısından zorunluluktur. Ücretli çalışanlar açısından mesleki hizmet normlarının belirlenmesi ve uygulanması konusundaki çalışmalar derhal başlatılmalıdır. Bu anlamda kamuda idari vesayet altında mesleki hizmet üretiminde yaşanan güçlükler nedeniyle, kadro görev

tanımları, mesleki eğitime, uzmanlıklara, deneyim ve bilgi birikimine saygı temelinde düzenlenmeli, çoğu kez bir sürgün tehdidi olan uygulamalara derhal son verilmelidir.

4. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalışanların (Kamuda ve Özel Sektörde); Aynı Hizmeti Üretirken Farklı Statülerde Çalıştırılması ve Farklı Ücretler Alması Kabul Edilemez!... İşletmelerin hızla yapı değiştirdiği ve bağlı olarak çalışma yaşamının hızla değiştiği, esnekleştirildiği ve kuralsızlaştırıldığı bu süreçte; genişleyen ve farklılaşan hizmet-çalışma koşullarının, aynı hızla mesleki normlarla uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir. Bu anlamda ülkemizde kanıksanan “statü” farklılıkları bu temelde yeniden ele alınmalı; çalışma yaşamının esnekleşmesine ve kuralsızlaştırılmasına karşı çıkmalı, kamuda ve yerel yönetimlerde çifte standart oluşturan sözleşmeli uygulamaları ve bağlı olarak özel sektörde ve kamuda ücret dengesizliği derhal ortadan kaldırılmalıdır!...

“Kamu yönetiminin denetlenmesini engellemeyi amaçlayan bu girişim; daha sonra özellikle kamu alanı dışındaki ücretlileri de kapsayacak bir nitelik kazanmaya başladı”

5. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalışanlar (Kamuda ve Özel Sektörde); Güvencesiz Bir Gelecek İçin Çalıştırılmazlar!... Yeni-liberal politikaların kamu kaynaklarına, sosyal güvence ve

sağlık sistemine müdahalesi sonucu yeniden düzenlenen Sosyal Sigortalar, Genel Sağlık Sigortası yasaları ile tüm yurttaşların sosyal güvence hakkı “mezarda emekliliğe”, sağlık hakkı “paran kadar sağlığa” indirgenmektedir. Olumsuz emek piyasası koşullarında, çoğu kez zaten güvencesiz bir biçimde çalıştırılan mühendis, mimar ve plancıların; bu değişikliklerle geleceğe ilişkin hiçbir umudu kalmamaktadır. Bu anlamda sosyal devletin yeniden kurumlaşması ve sosyal güvence mekanizmalarının yeniden örgütlenmesi zorunluluktur!...

6. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalışanlar (Kamuda ve Özel Sektörde) İçin Gerçek Güvence; Uluslararası Hukuka Uygun Sendikal Hakların Kullanılma Güvencesidir!... TMMOB üyelerinin 1/3’ünü

oluşturan 70.000'e yakın mühendis, mimar ve plan-
cı, kamuda çalışmaktadır. Ancak bu önemli kesimin,
toplu sözleşme ve grevi de içeren sendikal hakları;
uluslararası normlara uygun olmayan bir biçimde en-
gellenmiş, bu konuda AKP iktidarının kendi sözleri-
ni bile yerine getirmeme ısrarını sürdürdüğü, "toplu
görüşmeler" adı altında bir gösteriye dönüşmüştür.
Devlet Memurları Yasa Tasarısıyla iş güvencesini
ortadan kaldırarak, esnek ve sözleşmeli bir çalışma
hayatını emekçilere dayatmaya devam eden, kamu
hizmetlerinin tasfiyesinin aracı olan özelleştirme uy-
gulamalarını sürdüren iktidarların; özelleştirmeler ne-
deni ile mağdur olan memur, işçi, sözleşmeli ve geçici
personelin sorunlarını çözmesi ve bu hakları teslim
etmesi de beklenemez. İçinde üyelerimizin de bulun-
duğu başta KESK olmak üzere sendikalı kamu çalışan-
larının örgütlü mücadelesi sonucu olarak bu haklar

bir kazanıma dönüşe-
cektir. Özel sektörde
ise parçalı bir biçimde
istihdam edilen ücret-
li çalışan mühendis,
mimar ve plancıların
az bir kısmı, büyük
işyerlerinde sendikal
örgütlenmeler içinde
yer alabilmektedir. Ka-
muda ve özel sektörde

çalışan mühendis, mimar ve plancıların uluslararası
hukuka uygun grevli- toplu sözleşmeli sendikal hakla-
rının kullanımına sahip olması geleceğimizdir!...

7. Kamuda Çalışan Mühendis, Mimar ve Plancıların
Ücretleri Derhal İnsanca Yaşanabilecek Bir Düzeye
Çıkarılmalıdır!... Kamuda çalışan mühendisler, mi-
marlar ve plançılar açlık ile yoksulluk sınırları arasına
sıkışan ücretleriyle yaşam mücadelesi vermek zorun-
da kalmaktadırlar. Bu duruma rağmen, AKP hükü-
meti de diğer hükümetler gibi, kamu emekçilerinin
GSYİH'den aldıkları payın giderek düşürülmesi ve
emekçilerin insanca yaşayacak bir ücret alması yerine,
tahmin edilen enflasyon rakamları kadar zam yapma
anlayışından vazgeçmiyor. Bu zammı da bir lütfmuş
gibi kamuoyuna sunuyor ve pazarlık masası dışında
başbakanın tek yanlı insafına bırakıyor. Uluslararası
güçlerin yönlendirdiği kamunun etkinliğinin azaltıl-

ması stratejisinin bir parçası olan bu politikaya derhal
son verilmeli; kamuda çalışan mühendis, mimar ve
plancıların ücretleri derhal insanca yaşanabilecek bir
düzeye çıkarılmalıdır!...

8. Ülkemiz Mühendis, Mimar ve Plancıları İşsiz ya
da İşsizlik Tehdidi Altındayken; Yabancıların Çalış-
malarını Kolaylaştıran Yasal Düzenlemeler ve "Kilit
Personel" Uygulaması Kabul Edilemez!... Hükümetin
DTÖ politikalarına bağlı olarak GATS (Hizmet Tica-
reti Genel Anlaşması)'a tabi sürdürdüğü yabancıların
çalışma izinlerini kolaylaştıran uygulamalar; yabancı
mühendis, mimar ve plancıların ülkemizde çalışma-
larını izlenemez, denetlenemez ve hatta bilinemez hale
getirmektedir. Ayrıca, bu kapsamda özellikle stratejik
açıdan önemli uluslararası kaynaklı projelerde karşı-
laşılan "kilit personel" uygulaması ile bu süreç daha

da katlanılmaz hale
gelmektedir. Ülkemiz
mühendis, mimar ve
plancıları işsiz ya da
işsizlik tehdidi altın-
da çalışırken; ülkemizi
sömürge bir ülke
statüsüne indirgeyen
yabancıların çalışma-
larını kolaylaştıran yasal
düzenlemeler ve "kilit

personel" uygulaması kabul edilemez!...

9. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları İçin (Kamu-
da ve Özel Sektörde); Çağdaş Yaşamın Gerektirdiği
Yeni İstihdam Alanları Yaratılmalıdır!... Yaşamın her
alanında mühendis, mimar ve şehir plancısı olarak
çalışan ücretliler alanını; günümüz dünyasında hizmet
çeşitliliğinin artması ve ülkemizde yaşanan ücretleş-
me eğilimi göz önüne alındığında, daha da büyüyecek-
tir. Bu eğilim doğrultusunda güncel gereklere uygun
ciddi bir istihdam politikası oluşturmamız gerekirken;
bu yapılmamakta, ülkemiz kaynaklarının sömürüsüne
dayanan politikalarla, yalnızca nitelikli işgücünün ihra-
cı teşvik edilmektedir. Ancak işsizlik krizini çözmeye
çalışan gelişmiş ülkelerin yönlendirildiği uluslararası
nitelikli emek pazarı, giderek ülkemiz meslek insan-
larına daha kapalı hale gelmektedir. Bu nedenle, bir
yandan bu sürece ciddi bir direniş göstermek, diğer

**"Ülkemiz Mühendis, Mimar ve Plancıları
İşsiz ya da İşsizlik Tehdidi Altındayken;
Yabancıların Çalışmalarını Kolaylaştıran
Yasal Düzenlemeler ve "Kilit Personel"
Uygulaması Kabul Edilemez!..."**

yandan da ülkemiz insan kaynaklarının heba olmasını sağlayacak politikaların; meslek alanlarında örülmesini sağlayacak adımları hızla atmak gerekiyor. Uluslararası gelişmeler bu gereklilik temelinde değerlendirilmeli; mühendis, mimar ve şehir plancıları için (kamuda ve özel sektörde); çağdaş yaşamın gerektirdiği yeni istihdam alanları yaratılmalıdır!...

10. Kamuda ve Yerel Yönetimlerde; Ülkesel ve Yerel Kaynakları Harekete Geçirecek Teknik Personel İhtiyacı Karşılmalıdır!... Çoğu kamu kuruluşunda, özellikle yerel yönetimlerde ciddi teknik personel ihtiyacı bulunuyor. İşsizliğin ciddi boyutlara ulaştığı ülkemizde; toplumun teknik hizmet ihtiyacı da ortadayken, bu ihtiyacı karşılayacak yönetsel uygulamaların olmaması anlaşılır bir şey değildir. Bugünlerde çokça ihtiyacımız olan kamu kaynaklarının envanterini çıkarmak başta olmak üzere tüm kamusal hizmetlerde; kamunun mühendis, mimar ve şehir plancısı personel ihtiyacı karşılanmalı; bu kapsamda kadro açısından çoğu yetersiz olan yerel yönetimlerde, mühendis, mimar ve şehir plancılarının istihdamı zorunlu hale getirilmelidir!...

11. Üniversitelerin Bilimsel Niteliği Geliştirilmeli ve Nitelikli Akademik Personel İhtiyacı Karşılmalıdır!... ÖSS, YÖK ve özel üniversitelerin baskısı altında kamu üniversitelerinin hızla nitelik kaybetmesine karşı hiçbir politika geliştirmeyen AKP hükümeti; aksine 15 yeni üniversite açarak, üniversite sistemini daha da yozlaştıracak girişimlerde bulunmaktadır. Ülkemiz geleceğinin bilimsellikten uzaklaşmasına neden olan bu süreçle bağlantılı olarak; kamu kaynaklarıyla yetiştirilen akademik personelin, vakıf üniversitelerinin parasal gücüne karşı koyamayarak kamu üniversitelerinden ayrıldığı ya da bu koşullarda akademik verimliliğinin ciddi oranda düştüğü görülmektedir. Bu koşullarda kamu üniversitelerinin, nitelikli meslek insanı yetiştirmesi bile tartışmalı hale gelmiştir. Ülkemiz geleceğini belirleyecek kadroların yetiştirildiği bilim yuvalarının niteliğinin güçlendirilmesi; nitelikli akademik personel ihtiyacının karşılanmasına bağlıdır. Bu süreçte son verilmeli ve üniversitelerin nitelikli akademik personel ihtiyacı derhal karşılanmalıdır!...

12. Kişilerin-Hizmetlerin Serbest Dolaşımına Bağlı Olarak Yapılan Mesleki Hizmete İlişkin Düzenle-

melerde; Ülkemiz Meslek İnsanlarının İhtiyaçları ve Olanakları Yok Sayılamaz!... Özellikle AB süreci ile bağlantılı olarak gündeme gelen serbest dolaşım ile ilgili düzenlemeler; mesleki yeterlilikler, mesleki eğitim, unvan (yetki) kullanımı, sürekli mesleki gelişim, mesleki hizmet sigortası ve stajla (ön deneyim) ilgili geniş kapsamlı birçok yasal değişikliği içermektedir. Bu kapsamda yapılacak değişikliklerin 2010 yılına kadar gerçekleştirilmesi; halen sosyal sigorta kurumlaşmasını bile uygulamaya geçirememiş ülkemizde, ciddi bir altyapı çalışmasını gerektirmektedir. Bu değişikliklerin, zaten yürürlükteki ranta dayalı sistemin sorumluları tarafından yapılacağı düşünüldüğünde kaygımız çoğalmaktadır. Bu olumsuz sürecin içinde her şeye rağmen ayakta kalmaya çalışan ve kendine özgü bir deneyim kazanan mühendis, mimar ve plancılarının ihtiyaçları ve olanakları gözetilmeden yapılacak düzenlemeler, ancak hizmetlerin yabancılaşması sürecini hızlandıracaktır. Bu temelde ülkemizde ücretli çalışanların da ihtiyaçları ve olanakları gözetilerek hazırlanacak mesleki düzenlemelerin derhal yürürlüğe girmesi gerekmektedir!...

13. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancısı Olarak Çalışanların (Kamuda ve Özel Sektörde); Fikri Hakları Hukuki Güvence Altına Alınmalıdır!... Ülkemizdeki bir başka gerçek de, her düzeyde ve her alanda fikri hakların sürekli olarak yok sayılması ve kimi hallerde gasp edilmesidir. Patent, telif ve paralel hakları içeren fikri haklar; teknolojik ve sanatsal bağlamda bir ülkenin geleceğine ilişkin önemli göstergelerdir. Kamuda ve özel sektörde yapılan üretimin, yıllardır yürütülen dışa bağımlı ve taşeronlaştırıcı politikalarla her ne kadar özgünlüğü tartışmalı olsa da, ücretli çalışanları da içerecek biçimde fikri hakların güçlendirilmesi ve hukuki koruma altına alınması, mühendislik, mimarlık ve planlama alanlarının geleceği açısından zorunludur! Bu tavır, tasarıma, üretime ve bilgiye gösterilmesi zorunlu olan saygının bir sonucudur.

14. Mühendislik, Mimarlık ve Şehir Plancılığı Hizmetlerinde Mesleki Kimlik ve Verimlilik; Yukarıda Sıralanan Taleplerin Hukuki Güvenceye Kavuşması İle Olanaktır!... Gelecek hem ülkemiz mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmetleri açısından, hem de mühendis, mimar ve şehir plancıları açısından kay-

gı vericidir. Yukarıda sıraladığımız birçok talebin, ülkemizin uluslar arası yeni-liberal politikalara direnen ve “kamu ve toplum” yararını gözetken bir anlayışla yönetilmesiyle karşılanabileceği açıktır. Bu politikaların desteklenmesi ve yukarıdaki taleplerimizin hukuki güvenceye kavuşturulmasıyla, mesleki kimlik kaybına karşı insan odaklı ve bilimden yana toplumsal bir hizmetin ve toplumsal verimliliğin sağlanacağı unutulmalıdır!...

15. Mühendislik, Mimarlık ve Şehir Plancılığı Hizmetlerinde Mesleki Kimlik ve Verimlilik; Kamu-Toplum Yararınadır!... Bilim yoluyla elde edilmiş tüm bilgilerden akıl ve deneyim yoluyla somut sentezlere vararak insana ve insanlığa yararlı oluşumları yaratma gücü ve çabası içindeki mühendisler, mimarlar ve şehir planacıları; bilimi, ekonomiyi, zamanı ve fiziksel kaynakları en iyi şekilde değerlendirip, ekonomik, güvenli, çevresel ve sosyal olarak kabul edilebilir çözümleri bulurlar ve insanlığın doğal hakkı olan yaşanabilir çevrelerin oluşmasını ve sürdürülmesini sağlarlar. Herkes bilmelidir ki bu hizmetler, kamu yararınadır, toplum yararınadır!...

Günümüzün yüklü gündemi ve sorunları karşısında; üyelerinin sorunlarının toplumun sorunlarından ayırlamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin odağında yer alarak onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam eden TMMOB; yukarıda belirtilen ücretli çalışan mühendis, mimar ve şehir planacılarının haklı taleplerini destekliyor ve bu doğrultuda onları;

1. Anayasanın 135. maddesinin değiştirilmesi için,
2. Yasadışı unvan kullanımının engellenmesi için,
3. Mühendis, mimar ve plançıların işsiz kalmaması için,
4. Sağlıklı bir istihdam politikası, yeni istihdam alanlarının oluşturulması için,
5. Ücretli çalışanların gereken hizmet ve hizmet süreleri dışında çalıştırılmaması için,
6. Aynı hizmeti üretirken farklı statü farklı ücret uygulamasına son vermek için,

7. Giderek yoksullaşmaması, ücret yetersizliği ve dengesizliği sorununu çözmek için,
8. Sigortasız çalışmaya son vermek, daha insani ve adil bir sigorta sistemi ve gelecek için,
9. “Mezarda emeklilik” ve “paran kadar sağlık” anlayışına dur demek için,
10. Uluslararası hukuka uygun sendikal hakların kullanılma güvencesi için,
11. Çalışma yaşamının yabancılaştırılmasını ve “kilit personel” uygulamasını durdurmak için,
12. Kamuda çalışanların çalışma alanlarının yok edilmemesi için,
13. Ücretlerinin derhal insanca yaşanabilecek bir düzeye çıkarılması için,
14. Toplu görüşme masalarının toplu sözleşme masalarına dönüşmesi için,
15. Baskı, sürgün ve siyasi kadrolaşma uygulamalarına derhal son verilmesi için,
16. Kamuda ve yerel yönetimlerde; teknik personel ihtiyacının karşılanması için,
17. Üniversitelerin bilimsel niteliğinin geliştirilmesi, nitelikli personel ihtiyacının karşılanması için,
18. Yeni mesleki düzenlemelerde; ülkemiz ihtiyaçları-olanaklarının yok sayılmaması için,
19. Ücretli çalışanların da mühendis, mimar ve şehir plancısı olduklarını hatırlatmak için,
20. Fikri hakların hukuki güvence altına alınması için,
21. Mesleki kimliğimize yabancılaşmamak için,
22. Mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığının toplum hizmetinde olacağı bir gelecek için,
23. Üreterek büyüyen ve paylaşarak gelişen bir ülkede insanca ve barış içinde yaşamak için,
24. Birlikte karar alma, birlikte üretme, birlikte yönetme ilkesini yaşama geçirmek için,
25. Bugüne dek söylediklerimizi bir kez daha hep birlikte söylemek için,

14 Ekim 2005 Cumartesi günü, Ankara'da alanlarda buluşmaya çağırıyor!...”

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

KADIN DAYANIŞMASI İÇİN 14 EKİM'DE ANKARA'DAYIZ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cins ayrımcılığı çözülmeyen özgür ve eşit bir toplum yaratılmasının mümkün olmadığını belirterek, "kadın erkek yan yana, omuz omuza, yaşamın her alanında birlikte olmak" için kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarını, 18 Eylül 2006 tarihinde yaptığı basın açıklaması ile 14 Ekim'de Ankara'da TMMOB mitingine çağırırdı. Çağrıda şöyle denildi:

"KADIN MÜHENDİSLER, MİMARLAR, ŞEHİR PLANCILARI HAKLARINA VE GELECEKLERİNE SAHİP ÇIKIYOR. 14 EKİM'DE ANKARA'DA BULUŞUYOR!"

Cinsiyet ayrımcılığı, aile içi ilişkilerden başlayarak toplumsal hayat içerisinde her düzeyde yaşanmaya devam ediyor. İş yaşamında, sosyal yaşamda, aile içi yaşamda kadının kadın olmasından kaynaklı sorunlar, tarihsel, kültürel, dinsel faktörler nedeniyle görmezden geliniyor, kadın sorunu indirgemeci bir mantıkla ele alınarak "sığ" politikada malzeme olarak kullanılıyor.

Küresel kapitalizmin yeni liberal politikaları, kadının toplumsal alanda cinsiyetçi politikalarla daha fazla ezilmesine olanak sağlıyor, bunun sonucunda da kadının aile, toplum ve çalışma yaşamındaki konumu daha fazla geriliyor. Ülkemizde de IMF ve Dünya Bankası'nın yapısal uyarılma programlarının getirdiği özelleştirmeler ve yoksulluğun yaygınlaşması ve derinleşmesi sonucunda ilk önce işten atılanlar kadınlar oluyor. Düşük ücretli meslek grupları kadınların yoğun çalıştığı sektörler haline geliyor. Kayıt dışı çalışanların büyük çoğunluğunu yine kadınlar oluştururken, yoksulluk ve işsizlik derinleşiyor ve bu durum da ilk önce kadınları vuruyor.

Aile yaşamında ve çalışma hayatında kadının konumuna bakıldığında koşulların hiç de eşitlikçi olmadığı görülüyor. Anayasa'da "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir" ifadesi bulunmasına karşın, yasal düzenlemeler yeterli olmuyor. Kız çocuklarının okutulmamasına, töre cinayetlerinin hala devam etmesine, iş yaşamında kadın istihdamının engellenmesine olanak sağlayan her türlü düşünce ve yapı ülkenin her noktasını sarmış durumda.

Anayasa'nın 10. maddesi, İş Kanunu'nun 5. maddesi, CE-DAW'ın (Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi) 11. maddesi ve diğer maddeleri ile Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) belgelerinde cins ayrımı yapılmaması yer almasına karşın MTA, TPAO, DSİ gibi kamu kuruluşlarında personel alım ilanlarında cins ayrımı yapılması ülkenin bulunduğu yeri açıkça gözler önüne sermektedir. Bu uygulamaları yapanların da kamu kuruluşları olması dikkat çekicidir.

Oysa üniversitemiz bünyesindeki bölümlere öğrenciler, kadın erkek ayrımı yapılmadan alınmakta, erkekler ve kadınlar mesleğinin gerektirdiği zor arazi koşullarında bile çalışabileceği bilinciyle mezun olmaktadır. Ama bu ülkenin gerçeğinde, aynı iş koşullarında erkeklerle eşit çalışma gücüne sahip kadın meslektaşlarımız aleyhine çalışma hayatına girişte politik ve yönetsel tercihlere bağlı olarak

cinsiyet ayrımcılığı yapılması vardır. Böyle bir ayrımcılık yapan bu zihniyet, kadınların üniversitelerin mühendislik bölümlerine alınmalarını savunan bir anlayış ile özdeştir. İstihdamda cins ayrımcılığının örnekleri yaşanırken, bugün eğitilmiş kadınların bile sorunlarının çok fazla olduğu iş hayatında; sosyal güvencesiz işçi olarak çalışan kadınlar, "eşit işe eşit ücret" uygulamasından yoksun olarak çalışmakta, kadın kimliği ucuz emek gücü olarak görülmektedir.

Bu ve benzeri tespitler genişletilebilir.

İşte bu tespitlerle;

Kadın mühendis, mimar, şehir plancıları,

Sosyal adalet için,

İş güvencesi için,

Eşit işe eşit ücret için,

Eğitim ve sağlığa ayrılan payın yükseltilmesi için;

Kadınlara yönelik sosyal, siyasal ve kültürel alandaki ayrımcılığın kaldırılması için,

İrkçi-şoven ve cinsiyetçi eğitime son verilmesi için,

Fırsat eşitliği için;

Kamusal ve özel alanda kadına yönelik şiddetin son bulması için;

Kadınlara yönelik tüm ayrımcılığın kaldırılması için,

Kadınlara yönelik uluslararası taahhütlerin yerine getirilmesi için;

Ev işlerinin toplumsallaşması, gündüz bakımevlerinin ve kreşlerin açılması için;

Çalışma yaşamındaki cinsiyetçi bakışın değişmesi için,

Terfi ve atamalarda eşitlikçi davranılması için,

Çalışma yaşamının demokratikleşmesi için,

Kadınların yetki ve karar mekanizmalarında yer alması için,

İşsizlik, yoksulluk ve şiddete karşı durmak için,

Onurlu bir yaşam için,

Türkiye'de, Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da ve tüm dünyada mağdur olan kadınlar için,

Tüm kadınların "kadın dayanışması"nı göstermek için,

14 Ekim'de Ankara'da TMMOB mitinginde buluşuyor.

TMMOB, "Egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cins ayrımcılığı çözülmeyen özgür ve eşit bir toplum yaratılması mümkün değildir" demektedir.

Kadın erkek yan yana, omuz omuza, yaşamın her alanında!"

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB MECLİSE YÜRÜDÜ

TMMOB'ye bağlı odalardaki 150 mimar, mühendis ve şehir plancısı, 19 Eylül'de TMMOB önünden Meclisin Dikmen Kapısı'na kadar yürüyerek TBMM'nin olağanüstü toplantısında gündeme alınan Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısı'na karşı tepkilerini dile getirdiler. Elektrik Mühendisleri Odası Başkanı Kemal Ulusaler, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı Ali Fahri Özten, İç Mimarlar Odası Başkanı Sumruhan Akcan, İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Taner Yüzgeç, Jeofizik Mühendisleri Odası Başkanı A. Uğur Gönülalan, Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanı İsmet Cengiz, Makina Mühendisleri Odası Başkanı Emin Koramaz, Meteoroloji Mühendisleri Odası Başkanı Mustafa Diren, Peyzaj Mimarları Odası Başkanı Ayşegül Oruçkaptan, Şehir Plancıları Odası Başkanı Buğra Gökçe ve

Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydın'ın hazır bulunduğu basın açıklamasından sonra TMMOB adına Yönetim Kurulu Üyesi Alaeddin Aras ve Genel Sekreter Vekili Hakan Genç söz konusu yasa tasarılarıyla ilgili görüşlerini belirten dilekçeleri Meclis Grup Başkanvekilliklerine verdi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın, Meclisin Dikmen Kapısı'nda mimar, mühendis ve şehir plancılarının geleceklerine ve mesleklerine sahip çıkacağını belirttiği basın açıklaması şöyle:

"Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, bugün açılacak Meclisin gündeminde yer alan, AB uyum yasaları çerçevesinde temel yasalar başlığı altında görülecek olan "Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısı" ile "4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında

Kanun"da yapılması düşünülen değişiklik tasarısının Meclis gündeminden düşürülmesini istemektedir.

Bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları siyasal iktidarın bir yeni oldu bittisi ile karşı karşıyalar. Biz mühendisler, mimarlar, şehir plancıları gene "ben yaptım, oldu" diyen bir anlayışla karşı karşıyayız.

"Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısı" Meclisin ilgili Komisyonunda itirazlarımız dikkate alınmaksızın kabul edilmiştir.



Mesleki Yeterlilik Kurumu mühendislerin, mimarların ve şehir plancılarının yeterliliklerinin esaslarını belirleyemez, denetimini, ölçmesini ve değerlendirmesini, belgelendirmesini ve sertifikalandırmasını yapamaz, yapmamalıdır.

Siyasal İktidar bilimin ve teknolojinin

dışında bir oldu bitti ile "Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısı"na mühendisleri, mimarları ve şehir plancılarını da sokmak istemektedir.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının mesleği uygulama kuralları, meslek içi eğitim ve belgelendirme işlemleri bizatihi meslek odalarınca yapılır ve yapılmaktadır. Dünyada bunun başka bir örneği de bulunmamaktadır. Bu yetkinin devlet eliyle kurulmuş ve mühendislik, mimarlık ve şehir planlaması alanıyla ilgili olmayan kurumlara devredilmesi kabul edilemez. Üniversitelerin vermiş olduğu diploma, o bireyin mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı kariyerine başlaması için yeteri kadar bilgilendirildiğini belgelemektedir. Diplomadan sonraki süreçte ise meslek örgütleri devreye girmekte ve mesleki uygulama kurallarını bizzat meslek örgütleri belirlemektedir.



Kamu otoriteleri, kamu güvenliği ve sağlıklı kentleşme yönünden meslek örgütlerinin bilgi birikiminden yararlanmaktadır. Bizde ise süreç tersine çevrilmek istenmekte ve meslek örgütleri devre dışı bırakılmaya çalışılmaktadır.

Bu gün aklın ve bilimsel bilginin doğruluğuna ve yön temine inanmayan ve TMMOB'nin yetkilerini budamaya çalışan bir siyasal iktidar ile karşı karşıyayız. Bunun adı da AB'ye uyum olarak ileri sürülmektedir. Bu tasarıdaki AB'ye uyum gerekçesi tümüyle bir aldatmacadır.

Bu tasarinin dışında Meclis gündeminde bir başka tasarı daha var:

“Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı” da, hiçbir önerimiz kabul edilmeyerek Meclis Genel Kurulu'na sevk edildi.

Bu tasarı, hukuksal, bilimsel, teknik ve her türlü maddi temelden yoksundur.

Tasarının 14. maddesinde; “Avrupa Birliğine üye ülkelerden veya Bakanlar Kurulu'nca belirlenecek diğer ülkelerden gelecek yabancı mimar ve mühendislerin çalışma izinlerinin verilmesinde, 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği Kanununun 3'üncü ve 35'inci maddeleri ile 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanunun 1'inci ve 7'nci maddeleri uygulanmaz” denilmektedir.

Bu madde, egemen bir devletin kendi kurumlarını ve yetkilerini inkâr eden, hiçbir ulusal kuralı tanımayan, yetişmiş teknik elemanlarını ulusal ve uluslararası sermayenin çıkarları adına yok sayan bir anlayışın madesidir.

Bu tasarı yanlışlıkla(!) ve bu haliyle yasalastığında, sonuçları ne olacaktır?

1. Akademik ve mesleki yeterliliği kanıtlanmamış kişiler bu ülkede “mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleğini” icra edebilecek duruma geleceklerdir. Tasarıya göre, üniversite denkliğinin akademik kurum tarafından kanıtlanmasının gereği bulunmamaktadır. Bu anlamda, bu meslek ile ilgili “akademik bir alan” kaosa sürüklenecektir.

2- Bu tasarı yasalastığında, yurtdışında okuyan ülkemiz vatandaşı, başka bir ülke vatandaşı ile yurtdışındaki aynı üniversiteden mezun olup ülkemize çalışmaya geldiğinde, yurttaşımız için denklik belgesi aranacak ama yabancı ülke vatandaşı için aranmayacaktır. Bu yaklaşım, Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır.

3- Yasa tasarısı ile TMMOB ve bağlı odalarına “yabancı ülke vatandaşı meslek mensuplarına hiçbir kural uygulamayınız” denilmektedir. Ülkemizde hukukun üstünlüğünü savunanlar, öncelikle ve asgari olarak; kendi yurttaşları için ne istiyorlarsa, yabancı ülke vatandaşları için de onu istemelidirler.

4- Bu tasarı yasalastığında, “denetimsiz hizmet sunumu”nun önü açılacaktır. “Ülkemize denetimsiz yabancı girişi”, ülkemiz mühendislik ve mimarlık hizmetini kamu çıkarından uzak bir noktaya getirecektir.

5- Bu tasarı yasalastığında, haksız rekabetin önü açılacaktır. Yabancı “kilit ve idari” personelin, mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı alanındaki tüm kurallardan muaf tutulması, yabancı meslek mensuplarının akademik ve mesleki yeterliliğinin aranmaması; ülkemiz mühendislerinin, mimarlarının ve şehir plancılarının mesleklerini icrasını engelleyecek ve meslek bürolarının kapanmasını gündeme getirecektir.

Siyasal iktidar şaşırılmış durumdadır. Ama bilmelidir ki; ülkesinin mühendisini, mimarını, şehir plancısını gözden çıkararak yasal düzenlemeleri gündeme getiren siyasal iktidarı, bu ülkenin mühendisi, mimarı, şehir plancısı da gözden çıkarmaktadır. Siyasal iktidar bu tasarıları ivedilikle, derhal, şimdi meclis gündeminden çıkarmalıdır. Siyasal iktidar bilim ve teknolojinin dışında “inadım inat” diyorsa, o zaman da bu milletin vekilleri bu tasarıları “evet” dememelidir.

Siyasal iktidarı, bu tasarılarından vazgeçip, 14 Ekim'de Ankara'da alanlarda binlerce mühendisin, mimarın, şehir plancısının topluca söyleyeceği “Başka bir Türkiye”nin şarkılarını dinlemeye çağırıyoruz.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı
Mehmet Soğancı

“EMPERYALİST İŞGAL VE SAVAŞLARA KARŞI “KAHROLSUN EMPERYALİZM, YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ” DEMEK İÇİN 14 EKİM’DE ANKARA’DAYIZ

TMMOB, 21 Eylül’de yayınladığı çağrı metni ile emperyalist işgal ve savaşlara karşı “kahrolsun emperyalizm, yaşasın halkların kardeşliği” demek için tüm üyelerini 14 Ekim’de Ankara mitingine çağırdı. Çağrı metni şöyle:

“Küreselleşmenin ideologları, seksenli yıllarda dünyanın yeni bir döneme girdiğini söylüyorlardı. Artık dünyayı barış bekliyordu! Demokrasi bekliyordu! Hoşgörü bekliyordu! Üretim ve tüketim artacaktı! Refah gelecekti! Farklı ideolojiler ortadan kalkacak, farklı sınıf çıkarları bulunmayacaktı!. Yeni bir dünya düzeni kuruluyordu!

Ancak bu süreçte görüldü ki, söylenenlerin aksine güçlü kutuplaşmalar, ırkçılık ve milliyetçilik temelinde dünyanın hemen her tarafında süre giden savaşlar, katliamlar, işsizlik, açlık, saldırı ve savaş, toplumsal yozlaşma ve daha yoğun bir sömürü ve işsizlik yaşandı.

Bu süreçte, bir yandan az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin uluslararası finans ve ticaret örgütlerine bağımlılığı pekiştirilerek bu ülkelerin sanayileri zayıflatılmakta, tarım sektörleri çökertilmekte, öte yandan Afganistan ve Irak işgallerini Filistin’deki İsrail işgalinin genişletilmesi ve Lübnan’ı işgale dek varan emperyalist politikalar bugünkü uluslararası ilişkileri belirlemektedir.

Dünyanın efendisi ABD ve müttefikleri, hegemonyasını kabul etmeyen ve stratejik çıkarlarına uygun davranmayan ülkeleri “terörist” ilan edebilmekte, tüm uluslararası anlaşmaları ve temel insan haklarını çiğneyerek ülkeleri işgal etmekte, ülkeleri parçalamakta, on binlerce insanı katletmektedir. Bu çerçevede gündeme gelen Yugoslavya’nın savaşlarla parçalanmasını Afganistan’ın işgali, onu da Irak işgali izlemiştir.

Bu müdahalelerin Afganistan ve Irak ile sınırlı kalmayacağı, Ortadoğu’dan hareketle Kafkasya ve Afganistan üzerinden Orta Asya’ya ulaşan geniş bir coğrafyada enerji koridorunun denetim altında tutulmasının hedeflendiği açıktır. Aynı şekilde bölgemizde İsrail ile birlikte İran ve Suriye üzerinde oyunlar oynanmakta, Türkiye de bu oyunlara dahil edilmeye çalışılmakta-

dır. Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP), Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOKAP) ve en sonunda ABD Dışişleri Bakanının İsrail’e dayanarak dile getirdiği “yeni bir Ortadoğu” çabaları, ABD ve müttefikleri ile İsrail’in bütün hukuk normlarını çiğneyerek cendereye almak istedikleri halklar için bir acı ve kan coğrafyasına işaret etmektedir.

Nükleer silahların kalesi olan ABD, İngiltere, AB ülkeleri ve İsrail’in kendileriyle yarışamayacak İran’ın nükleer programına karşı çıkmaları, Lübnan, İran ve Suriye üzerinde savaş tamtamlarını çalmaları ve öbür taraftan başını ABD’nin çektiği “medeniyetler çatışması” gibi yanıltıcı tezler, yakın dönemde ülkemiz ve Ortadoğu’yu belirleyecek siyasal, askeri, kültürel ve ideolojik koşullara dair ciddi işaretler sunmaktadır.

Tarihsel olarak demokrasileri faşizan uygulamalar ile malul emperyalist ülkeler ile İsrail, Ortadoğu’da “demokrasi”nin yayıcısı olamazlar. Bu yöndeki demagogiler ekonomik ve politik gerçekleri gizlemenin birer unsurudur. Kendi devlet terörlerine karşı halkların meşru ulusal direnme hakkını “terör” olarak niteleyen emperyalizmin, orta ve uzun vadede dünyanın yeniden paylaşımına güçlü kozlarla girme arzusu ve bu arada enerji kaynaklarını kontrol ederek sömürü alanlarını genişletmesi, gerçeğin ta kendisidir.

Bu noktada Türkiye dış politikası, halkımızı ve Ortadoğu halklarını tatmin edememektedir. On yılların emperyalist merkezlere bağımlılık çizgisinin, yalnızca “insani” ya da iç politikada aldatıcı bir şekilde kullanılan “dini” nedenlerle değişeceğini beklemek saf dillik olacaktır. Zira Türkiye, on yıllardan bu yana tarihsel olarak bir taraf olmuş, uluslararası sermaye çevrelerine muhtaç ve bağımlı kılınmıştır.

Ülkemizin emek, demokrasi ve bağımsızlık güçleri, Türkiye’nin uygulaması gereken kişilikli ve bağımsız

dış politikayı, ekonomik bağımsızlık ile siyasal bağımsızlık arasındaki kopmaz bağları, bağımsızlıkçı bir temelde işleyerek, sürekli gündemde tutmak durumundadır.

TMMOB Ortadoğu'daki sorunların çözümünü, Irak, Filistin ve Lübnan'ın gerçek ve tam bağımsızlıkları ve Ortadoğu üzerindeki emperyalist senaryoların iflası ve yenilgisinde görmektedir.

Biz biliyoruz: Dünya halklarının önüne konulan "kırk katır, kırk satır" ikileminin dışında başka bir seçenek daha var. Halkların kardeşlik içinde yan yana ve özgürce yaşayacağı bir başka dünya mümkündür. Bir başka Ortadoğu mümkündür. Bir başka yaşam mümkündür.

Evet: Biz yapabiliriz. Biz ABD emperyalizmini ve onun yerli işbirlikçilerini durdurabiliriz. Biz "dünyanın efen-

disi" ABD ve müttefiklerinin Genişletilmiş Ortadoğu Projelerini geri püskürtebiliriz. Biz Ortadoğu'nun mazlum halklarının kaderini değiştirebiliriz.

Selam Olsun Emperyalizmin İşgallerine Karşı Direnenlere.

Selam Olsun Ortadoğu'nun Mazlum Halklarına.

Bir Başka Dünya, Bir Başka Ortadoğu, Bir Başka Türkiye, Bir Başka Yaşam Mümkündür!

14 Ekim'de Ankara'da TMMOB mitinginde haykıracağız:

Kahrolsun Emperyalizm Yaşasın Halkların Kardeşliği".

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

YAĞMA YOK, KENTLERİMİZİN YAĞMALANMASINA KARŞI 14 EKİM'DE ANKARA'DAYIZ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 23 Eylül 2006 tarihinde kentlerimizdeki yağmalamaları konu alan ve 14 Ekim Mitingi'ne yönelik yaptığı basın açıklamasında şunları ifade etti:

"İnsanlığın binlerce yıllık uygarlık mücadelesinin mekânı olan kentler "özgürlüğün ve uygarlığın" kaynağı olarak algılanmış, demokrasi uygulamalarına tanık olmuş, ev sahipliği yapmıştır.

Son yıllarda ise, pazarlanacak bir meta olarak görülen kentlerimiz, paranın simgelediği mekânlar haline getirilmiş, sermaye egemen anlayışlı bir yaşamın belleği olmuştur. Kentteki yaşamın ekonomik ilişkiler, siyasi, sosyal ve kültürel ilişkiler dışındaki bütün boyutları toplumsal hafızadan silinmiş, toplumsal yaşamın öznesi olan kent halkı bir nesne haline getirilmiştir.

Dün hazine arazileri ile başladılar...

Önce merkezi ve yerel yönetimler paylaşamadılar. Bir süre sonra bu paylaşım belediye ve il özel idarelerinin hazine arazilerini "imarlı" hale getirmek yoluyla özel çıkarlara dönük "değerlendirilerek" üçüncü kişilere satmasının örgütlendiği bir paylaşım oldu.

Bizim için sorun, hazine arazilerinin merkezi hükümetler mi, yoksa yerel yönetimler eliyle mi satışını sağlamak gerektiği sorunu değildi, hepimizin geleceği için kamu elinde bırakılması, sorunu idi.

Oysa bugün Türkiye'nin gündemi toprak ticaretinden elde edilecek akçenin paylaşımı ile işgal edilmek oldu.

Ülkesel ölçekte yerleşmelerin yaşanabilirliğini ortaya koyacak olan bölge, çevre düzeni, nazım imar ve uygulama planı gibi planlar, o mekânın sosyal, ekonomik ve peyzaj değerleriyle kalkınmaya hizmet etmek durumunda iken; bugün bölge planlarından başlayarak, mekânın fiziksel organizasyonu kalkınmaya dayanan bir açılımla ele alınması beklenen planlar, arsa ve arazi spekülasyonlarını körüklemekten öteye gitmemiştir.

Oysa hava, su, flora ve fauna gibi doğal ve ekolojik kaynaklar / yaşamın sürdürülebilmesi için vazgeçil-

mez olan toprak üzerinde mülkiyet değil, onu sürekli koruyarak kullanma ve yararlanmaktır.

Topraktan yararlanma hakkı, toplumun yararına aykırı kullanılmayacağına göre, siyasi iktidar rant politikalarından vazgeçmek zorundadır. Ancak böylesi temel bir seçim kentsel ve kırsal toprakların yağmalanmasını ve doğal kaynaklarımızın (su havzaları ve ormanlarımız, kıyılarımız, vadilerimiz, akarsularımız ve kentlerimiz) talanını engelleyecektir.

Küreselleşme ve liberalizasyon politikaları koşutunda kamu hizmetlerinin özelleştirilmesini, yerel yönetimler için bir "reform" olarak sunan yasal düzenlemeler geleceğimizi ipotek altına almaktan başka bir şey değildir.

Ülke yararını göz ardı edenler, tüm değerlerimizi görmezden gelerek "kentsel dönüşüm projeleri" adı altında çağdaş kentleşme ve kalkınma politikaları yerine, siyasal ve kişisel çıkarlar uğruna,

kentsel ve bölgesel rant yağmasına dayanan politikaları benimsemişler ve finans çevrelerinin yönlendirdiği kentsel projeler ile karşımıza çıkmışlardır.

Hemen her ölçekte ve bölgede kullanılmaya başlanan dönüşüm kavramı, kent ve peyzaj değerlerinin belirlediği anlamdan çok finansal olarak "arazi geliştirme" anlamında kullanılmaya başlanmış ve özellikle ülkemiz peyzaj alanları olan bölgelere saldırıları artmıştır.

Ülkemizin en önemli peyzaj alanlarından;

İstanbul'da; Ömerli İçme Suyu Havzasında Organize Sanayi Bölgesi Planlaması, Galataport, Haydarpaşaport, Küçükçekmece Su Havzası, Kartal-Pendik Kıyı Kesimi Planlamaları, Dubai Kuleleri, Zeyport, Tarihi Yarımada Müzekent Projeleri, Küçükçekmece-Avcılar İç ve Dış Kumsalı, Kartal Alt Merkez Alanı,

Ankara'da; A.O.Ç., AKM Alanı, Güvenpark, Ulus Tarihi Kent Merkezi, Kuğulupark, Papazın Bağı, Tüm vadi eşikleri olan Dikmen, İmrahor ve Zir Vadileri'ndeki imarlaşma,

Antalya'da, Lara Kent Parkı'na Temalipark diyerek metalaştırılması, Belek Fıstıkçamı Ormanı'na golf sahası yapılarak halktan koparılması gibi parçacı plan ve projelerin neredeyse tümüne; Onlar "kentsel dönüşüm" diyor,

Bizler ise "finans çevrelerinin ağzının suyu akıyor" diyoruz. Ülkenin kent gelişimine ve ekolojik zincirlerine darbe ile geleceğimizi ipotek altına aldirmayacağı diyoruz.

Kentlilik bilinci ve kent kültürü, kent politikası olmayanlar, bir taraftan kentlerimizin kültürel değerlerinin yok olmasına neden olurken, diğer taraftan da kent topraklarının kullanım biçimi ve ekonomik kayıplar ile ülke milli gelirlerini pervasızca harcamaktadırlar.

"Topraktan yararlanma hakkı, toplumun yararına aykırı kullanılmayacağına göre, siyasi iktidar rant politikalarından vazgeçmek zorundadır"

Artık öyle bir sınır tanımaz, öyle bir rantın kara büyüüne kapılmışlardır ki KORUMA altına alınmış SİT alanlarımızı bile kıyılarımız gibi turşuluk görmüş ve saldırganlıklarını arttırarak gece yarısı

operasyonları ile tabiat ve kültür özellikleri ile koruma altındaki alanlarımız metalaştırılmışlardır.

14 Ekim'de Ankara'da buluşacağız ve alanda hep birlikte söyleyeceğiz:

Tüm ülkemizi bir kasırğa gibi saran "Kentsel Dönüşüm Projeleri" ülke ve bölge bağlamında gerek kentsel doğal yapı ve yaşam sürdürülebilirliği gerekse ulaşım ve lojistik işlevler hakkında saptanmış bölgesel planlama stratejileri kamu yararına değildir, hak kullanımına uygun değildir.

Planlar üzerinde toplumsal uzlaşma sağlanmamış olmasına karşın yağmalanan kentlerimiz yoğun bir "rant projeleri" ablukası altındadır ve ülkemiz belirsiz bir kaos ortamına sürüklenmektedir.

TMMOB, kentlerimizin yağmalanmasına DUR diyor".

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

EMEK PLATFORMU HÜKÜMETİ UYARDI

Bileşenleri arasında TMMOB'nin de bulunduğu Emek Platformu Başkanlar Kurulu, 25 Eylül 2006 tarihinde TBMM Dikmen Kapısı'nda kitlesel bir basın açıklaması yaparak, Hükümetten Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı'na koyduğu çekinceleri kaldırmasını istedi.

Aralarında TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın da bulunduğu Emek Platformu Başkanlar Kurulu, basın açıklaması sonrası sırasıyla CHP, ANAP ve AKP grup başkanvekilliklerini ziyaret ederek, görüşlerini dosya halinde sundular.

“GÖZDEN GEÇİRİLMİŞ AVRUPA SOSYAL ŞARTI'NIN 5, 6, 23 VE 4. MADDESİNİN 1. FIKRASINA ÇEKİNCE KOYAN HÜKÜMETİ UYARIYORUZ!

Ülkemizdeki demokrasi ve insan hakları mücadelesinin önüne “Ülkemizin şartları” adı altında konulmak istenen engellere bir yenisi daha eklenmek istenmektedir. Meclis Genel Kurulu'nda görüşülecek olan Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı, Avrupa Konseyi'nin iki temel sözleşmesinden biri olarak, ilk haliyle, 1961 yılında kabul ettiği ve Türkiye'nin de 1988 yılında onayladığı bir anlaşmadır.

Avrupa Sosyal Şartı, 1999 yılında bazı maddeler eklenerek genişletilmiş ve Gözden Geçirilmiş (Revize) Edilmiş Sosyal Şart olarak adlandırılmıştır. Avrupa Konseyi, üyelerinden Gözden Geçirilmiş Şartı yeniden onaylamalarını istemektedir. AB mevzuatının bir parçası olan bu Anlaşma, Avrupa Anayasasının da bir eki niteliğindedir.

Şart, çalışanlarla ilgili temel ekonomik ve sosyal hakları, ILO Sözleşmelerinden de daha kapsamlı olarak düzenlemesinin yanında, toplumun geniş kesimleri için temel hakların korunması ve geliştirilmesini ve yoksulluğa karşı korumayı amaçlayan düzenlemelerle hükümetleri bağlayıcı bir nitelik taşımaktadır.

1989 yılında, aralarında örgütlenme ve toplu pazarlık haklarının da bulunduğu maddelere konan çekince ile onaylanan Avrupa Sosyal Şartı, bu kez Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı (GGASŞ) olarak, bu çekinceleri korumanın yanında bazı çekincelerle onaylanmak istenmektedir.

Yıllarca, kamu çalışanlarına örgütlenme ve toplu pazarlık hakkı tanımamak için kaldırılmayan çekinceler korunduğu gibi, Avrupa Birliği'nin sosyal kazanımları arasında olan kimi konulara da çekince konularak, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin eli ile “düşük statülü yurttaşlık” yaratılmak istenmektedir.

Hükümet, GGASŞ ile ilgili olarak;

Adil Çalışma koşulları ile ilgili 2. maddenin iki fıkrasına çekince koyarak; gerekli koşulların varlığı halinde, haftalık çalışma sürelerinin aşamalı olarak azaltılarak, makul günlük ve haftalık çalışma saatleri ile yılda en az dört hafta ücretli izin sağlamayı, bu ülke çalışanları için taahhüt etmeyi uygun bulmamıştır.

Adil Ücret Hakkı başlıklı maddenin 1. fıkrasına çekince koyarak; “çalışanların kendilerine ve ailelerine iyi bir yaşam düzeyi sağlayacak ücret hakkına sahip olduklarını tanımayı” reddetmektedir.

Örgütlenme hakkı ile ilgili 6. maddeye konulan çekinceyi sürdürerek, asker ve polise bile sınırlı ölçüde tanınabilecek bir örgütlenme hakkını yaygınlaştırmak istememiştir.

Toplu pazarlık hakkı ile ilgili etkili bir ortak görüşme, toplu sözleşme ve uyuşmazlık ile grev hakkı ve toplu eylem hakkını, çalışanlara tanımamak için, Sosyal Şartın 6. maddesindeki çekinceyi kaldırmamıştır.

“Çocukların ve Gençlerin Korunması” başlıklı Maddenin 7. fıkrasına çekince koyarak, 18 yaşından küçük çocuklar için bile yılda dört haftalık ücretli yıllık izni çok görmüştür.

Çalışma Koşullarının ve Çalışma Ortamının Düzenlenmesi ve İyileştirilmesine Katılma Hakkı başlıklı 22. Maddenin iki maddesine koyduğu çekince ile çalışanların ve temsilcilerinin işletmede sosyal ve sosyo-kültürel hizmetlerin ve olanakların örgütlenmesi ve bu konulardaki düzenlemelere ilişkin uyumun denetimine katılmalarına olanak veren önlemler almak ve bunları özendirilen önlemler almayı taahhüt etmekten kaçınmaktadır.

Yaşlıların Sosyal Korunma Hakkı ile ilgili 23. Maddeye çekince koyarak; yaşlılara iyi bir yaşam sürmeleri ve kamusal, sosyal ve kültürel yaşama etkin olarak katılmalarına olanak sağlayan yeterli kaynakları; yaşlılar için var olan hizmetler ve kolaylıklar ve onların bunlardan yararlanma olanakları konusunda bilgi sağlamayı ve toplumun bütün haklarına sahip üyeleri olarak kalabilmelerini sağlamayı; yaşlılara gereksinimleri ve sağlık durumlarına uygun konutlar ve bu konutlar için destek sağlamayı; durumlarının gerektirdiği sağlık ve bakım hizmetlerini sağlamayı ve bağımsız bireyler olarak yaşamlarını sürdürmelerini sağlamayı; kurumlarda yaşayan yaşlılara, özel yaşamlarına saygı içinde uygun yardım ve kurumlardaki yaşam koşullarına ilişkin kararlara katılımlarını sağlamayı amaçlayan önlemler almayı, taahhüt etmekten kaçınmaktadır.

Hükümet, Gözden Geçirilmiş Sosyal Şartı, çekincesiz onayladığı takdirde, AB müktesebatına uyum çerçevesinde değiştirdiği Anayasa'nın 90. maddesine göre, ülkeyi ucuz emek pazarına dönüştüren ve yurttaş haklarını, hak olmaktan çıkaran politikaları sürdürmek olanağı bulamayacaktır. Bu durumda, Sosyal Şartın hükümleri, Hükümetin düzenlemelerinin yerine geçecektir.

Sosyal Şartın maddelerine konan çekinceler;

Bu, ülke çalışanları için çalışma sürelerinin azalabileceği, insanca yaşama ve çalışma koşullarının mümkün olabileceği konusundaki bir olasılığı bile ortadan kaldırmaktadır.

AB ülkeleri çalışanları için hak olan, dört haftalık ücretli yıllık izin hakkı, ülkemiz çalışanları için, çocuk bile olsalar uygun görülmemektedir.

Çalışanlar için, asgari ücretin adil bir ücret olması söz konusu değildir. Türkiye'de asgari ücret, çalışan kişinin kendisi ve ailesi için iyi bir yaşam düzeyi sağlayan ücret olmak yerine; bir kişi için belirlenip, tüm ailesinin geçimini sağlayan ücret olmayı sürdürecektir.

Örgütlenme, toplu iş sözleşmesi ve grev hakları göstermelik haklar olarak kâğıt üzerinde kalmaya devam edecektir.

İşyerlerinde ve işletmelerde, çalışanlar ve temsilcilerinin katılım ve denetimleriyle ilgili demokratik süreçler işletilmeyeceği için, çalışma ilişkilerinin toplumun demokratikleşmesine katkısı gerçekleşemeyecektir.

Yaşlılar, toplumdan dışlanarak, yurttaş haklarından yararlanamayarak, düşük emekli gelirleri ile açlık sınırında yaşayarak, toplumun dışlanmış unsurları olmayı sürdüreceklidir.

Tüm bunların yanı sıra, Hükümet birçok konuda olduğu gibi, GGASŞ'nın ele alınmasında da tek yanlılığı ve dayatmayı esas almaktadır. Gerçekte AB müktesebatının bir parçası olan Avrupa Sosyal Şartı, sosyal diyaloga başvurulmadan TBMM gündemine getirilmiştir. 2005 yılında, görüşülmeye başlanan Şart, çalışanların ekonomik ve sosyal hakları ile ilgili olmasına karşın, Komisyon çalışmalarında çalışanların temsilcilerinin görüşlerine başvurulmadan ve danışılmadan TBMM Genel Kurulu'na dek getirilmiştir.

Hükümet, bu yaklaşımıyla ülke halkı ve çalışanları için, AB'nin sosyal ve ekonomik haklarını uygun görmekte ve AB'ye üyelik sürecini ülkeyi bir ucuz emek pazarı olarak düzenleyerek; yurttaşlarını "ikincil statüde", ucuz emek olarak pazarlamayı sürdürmekte kararlı olduğunu göstermektedir.

BİZ EMEK PLATFORMU OLARAK;

Hükümete buradan çağrı yapıyoruz: İnsanca yaşamı çalışanlara, gençlere ve yaşlılara çok gören yaklaşımınızı GÖZDEN GEÇİRİN ve Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı'na KOYDUĞUNUZ ÇEKİNCELERİ KALDIRIN"

EMEK PLATFORMU

“BAŞKA BİR YAŞAM, BAŞKA BİR TARIM MÜMKÜNDÜR” DİYENLER 14 EKİM’DE ANKARA’DA BULUŞUYOR

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, toplumun geleceğinin en önemli güvencesi olan ülke toprak kaynaklarının, amaç dışı kullanımlarla talan edilmesi girişimlerine, her koşulda inançla, bilinçle karşı durduklarını belirtti. Mehmet Soğancı, 25 Eylül 2006 tarihinde 14 Ekim Ankara Mitingi’ne yönelik, tarımda uygulanan yanlış politikalara karşı bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklaması şöyle:

“Kapitalist küresel sömürü düzeninin ilgi alanında; doğal kaynaklar, enerji, sanayi, çevre, tarım, gıda, madenler yanında çalışma yaşamı ve insanlık onuru bulunuyor. Kapitalist küresel sömürü yönteminde; ikna var, işgal var. Türkiye’de “ikna” yöntemi kullanılıyor, Irak’ta işgal. Ülkemizde siyasal iktidarlar, ayrımsız, gereğini yapıyorlar. “Ev ödevinden” az bir sapma olursa önce ekonomik, sonra siyasal ve sonra da sosyal kriz ortamı devreye sokuluyor.

Bizler, mühendisleriz, mimarlarız, şehir plancılarıyız. Yaşamın her alanıyla, her aşamada, her düzeyde ilgiliz. Üretiniz, üretimi yönlendireniz. Geleceği planlayan, bugünü gerçekleştirenleriz. Gören, gördüğünü açıkça söyleyenleriz. Halkla iç içe, halka, topluma hizmet edenler, kamu yararını önde tutanlar. “Üreterek Büyüyen Paylaşarak Gelişen Bir Türkiye” peşinde özveriyle koşanlar. Yanlışları yargıya götürerek engelleyenleriz. Sömürüye dur diyenleriz.

Bu ülkenin en sancılı, en sorunlu, en sıkıntılı alanlarından “Tarım” üzerine de şunları söylüyoruz:

BAŞKA BİR YAŞAM, BAŞKA BİR TARIM MÜMKÜNDÜR

Tarım, Türkiye için sosyal-ekonomik ve politik bakımdan son derecede önemli bir sektördür. Ulusal gelire %11, istihdamda %30 katkı koyan, kırsal alanın hemen tek ekonomik getiri kaynağı olan, doyuran-barındıran bir sektördür tarım sektörü. Buna karşın, sektörün son yıllarda sürekli kan kaybettiği, iç ticaret hadlerinin korkunç bir şekilde tarım aleyhine geliştiği, sektörün genelinde üretim artışlarının nüfus artış hızının gerisinde kaldığı, bazı alt sektörlerde üretimde geriye gidişlerin yaşandığı, kırsal yoksulluğun dayanılmaz boyutlara ulaştığı bilinmektedir. Kuşkusuz, doğal ve ekolojik kaynakları bakımından oldukça şanslı, biyoçeşitlilik açısından dünyanın en zengin ülkelerinden birisi olan Türkiye’nin hiç de hak etmediği bu yapı, kendiliğinden doğmadı.

IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla yürütülmekte olan sözde tarımda reform programının, uygulamada kaldığı yıllar boyunca ortaya çıkardığı sonuçları, reformun yürütücülerinden birisi olan Dünya Bankası’nın bir araştırması şöyle özetliyor; Üç yıllık uygulama döneminde, tarımsal gayrisafi milli hasıla 27 milyar dolardan 22 milyar dolara düşmüş, çiftçinin yıllık gelir kaybı 4 milyar dolar olmuş, girdi kullanımını % 25-30 oranında azalmış, bitkisel ve hayvansal tüm ürün gruplarının yarattığı brüt katma değer gerilemiş ve çiftçi, Anadolu’da 450 bin hektar alanı işlemekten vazgeçmiştir. Bu tablonun, sürdürülen politikaların yıkıcı etkisini olanca çiplaklığı ile saptadığına yönelik kuşku yoktur.

Mısırdada, buğdayda, pamukta, narenciyede ve daha birçok üründe yaşanan bu acı süreç, kamunun piyasadan çekilme-

sine yönelik olarak ortaya konulan gayretler ve pazarlama kanallarının rasyonel bir şekilde oluşturulamaması ile pekiştirilmektedir. Tarladan domates 150 bin liraya çıkarken, kentlerde tüketiciye bir milyon liraya ulaşması, sürekli tedariklenmesinden bıkkınlık veren, ancak kimsenin de sahnedenden kaldıramadığı bir eski zaman piyesi olarak sahnelenmeye devam ediliyor.

1998 yılından bu yana genetiği değiştirilmiş ürünler, yasal ve teknik altyapı yetersizlikleri nedeniyle, herhangi bir gümrük kontrolüne tabi tutulmadan iç piyasaya giriyor, işleme veya besin zinciri süreçleriyle tüketici sofrasına ulaşıyor. Türkiye’de tarımın içinde bulunduğu bağımlılık ilişkisi böylece pekiştirilirken ve halk sağlığı ile oynanırken, kimse tüketicinin tercihini sormuyor, üreticinin sorunlarıyla ilgilenmiyor.

TMMOB, toplumun geleceğinin en önemli güvencesi olan ülke toprak kaynaklarının amaç dışı kullanımlarla talan edilmesi girişimlerine, her koşulda inançla bilinçle karşı durmaktadır.

Türkiye’nin sanayiden kentleşmeye, ulaşımdan enerjiye kadar tarım dışındaki birçok sektör ve hizmet alanının gelişmesi için, uygun yerlerde arazi kullanımına da hiç kuşkusuz ihtiyacı vardır. Gerekli alt yapıların gerçekleştirilmesi durumunda, bu türden kalkınma süreçlerinin gelişmesi ve konumlanması için, bu ülkenin verimli tarım alanları dışında yeterli arazisi olduğunu bilmek gerekmektedir. O nedenle; kalkınma amacı açısından zorunlu olan yatırımların, alternatif birçok arazi varken verimli tarım alanları talan edilerek gerçekleştirilmesi girişimlerinin, toplumun geleceğine ipotek koymak anlamına geleceğinin kavranması da zorunludur.

Bilinmelidir ki; bu ülkenin tarım için kullanabileceği toprak potansiyeli kalmamıştır. Toprak varlığımızın ancak üçte biri tarıma uygundur ve bu alanın da ancak üçte biri verimli tarım arazisidir. Bilinmelidir ki; toprak yoksa sanayi yoktur, üretim yoktur, kalkınma yoktur, yaşam yoktur. Bilinmelidir ki; gelecek kuşakların sağlıklı yaşamı bu verimli tarım toprağına bağlıdır. Ve bilinmelidir ki; bir avuç toprak üretilemez bir kaynaktır. Bu yüzdendir ki, toprağın korunması devletin anayasal görevidir.

Her ortamda bunları usanmadan, bıkmadan tekrar eden bizler, şimdi toplu halde bir kere daha Ankara’da alanda söyleyeceğiz.

Ankara’da hep birlikte “Bir Başka Tarım Mümkündür” diyeceğiz.

14 Ekim 2006’da Ankara’dayız”.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

SOĞANCI'DAN TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE TEŞEKKÜR MEKTUBU

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 25 Eylül tarihinde yönetim kurulu üyelerine, yönetim kurulu başkanlarına, il koordinasyon kurulu sekreterlerine, TMMOB Hukuk Birimi'ne ve üyelere, Mesleki Yeterlilik Kurumu Yasa Tasarısı'ndaki yanlışların giderilmesi konusunda gösterdikleri katkı nedeniyle teşekkür mektubu gönderdi. Mektup şöyle:

"TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE,

Oda Yönetim Kurulu Başkanlarımıza, Yönetim Kurulu Üyelerimize, İl Koordinasyon Kurulu Sekreterlerimize, üyelerimize ve TMMOB Hukuk Birimine "Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanun Tasarısı"nın içerdiği yanlışlığın giderilmesi doğrultusunda, yaptıkları fikri katkı ve eylemlilikler için teşekkür ediyorum.

Aldığımız sonuç, örgütlülüğün önemini göstermiştir.

Şimdi söylemek çok doğru: Biz istersek başarabiliriz".

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

'ÖNLENEMEYECEK İŞ KAZASI YOKTUR! İŞ GÜVENLİĞİ MÜHENDİSLİĞİ YAYGINLAŞTIRILMALI VE YASAL GÜVENCEYE ALINMALIDIR' DİYENLER 14 EKİM'DE ANKARA'DA

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, iş güvenliği ile ilgili yasa ve mevzuatların, sosyal hukuk devleti gereklerine uygun olarak yeniden oluşturulması gerektiğini belirtti. Mehmet Soğancı 27 Eylül 2006 tarihinde, 14 Ekim Mitingi'ne yönelik iş güvenliği konulu basın açıklamasında şunları söyledi:

"Ülkemizde IMF ve Dünya Bankası'nın istemleri doğrultusunda devletin asli görevleri olan eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanları yok edilmektedir. Bu amaçla bir dizi özelleştirme yürütülmektedir. Kapitalist küreselleşme sürecine eklenmeye uygun olarak özelleştirme, sendikasızlaştırma ve taşeronlaştırma, kısaca örgütsüzleştirme politikalarıyla her türlü güvenlik ve güvencelerden yoksun kayıt dışı işçilik ve çocuk çalıştırmayla iş kazaları ve meslek hastalıklarının boyutu inanılmaz rakamlara ulaşmaktadır.

Dünyada her yıl yaklaşık 270 milyon iş kazası meydana gelmektedir. Bu kazalar sonucunda her gün 5 bin kişi iş kazalarında yaşamını yitirmekte, 160 milyon kişi meslek hastalığı geçirmekte, 22 bin çocuk iş kazalarında ölmektedir.

Ülkemizin iş kazalarında Avrupa şampiyonu ve dünya üçüncüsü olduğu göz önüne alındığında, devletin sosyal boyutundan arındırılması sürecindeki bu gelişmelerle iş kazalarının artmaması ve kayıpların azalması mümkün değildir.

Uygulanan özelleştirme politikaları sonucunda ülkemizde örneğin madencilik sektörü yarı yarıya küçültülmüş ve aynı zamanda uzun yıllar gerektiren bilgi ve deneyim birikimi dağıtılmıştır. Bir yandan ülkemizin mevcut birikimi reddedilerek birçok sektörün yetersiz, donanımsız ve deneyimsiz kişi ve kuruluşlara bırakılması, diğer yandan kamusal denetimin iyice gevşetilmesi sonucunda iş kazalarında artışlar yaşanmaktadır. Ülkemizde meydana gelen iş kazalarındaki ana etkenlerden biri de, işverenlerce iş güvenliğiyle ilgili gerekli yatırımların yeterince yapılmamasıdır. Kısa sürede yüksek kâr sağlamak amacıyla yapılan üretim projeleri, hızlı ve yüksek kazanç için üretim zorlamaları, böylesi kazalara davetiye çıkarmaktadır.

1475 sayılı yasa yerine hazırlanarak 10 Haziran 2003 tarihinde yürürlüğe giren 4857 sayılı İş Kanunu ile çalışma hayatı yeniden düzenlenmektedir. Yasanın bütününe bakıldığında temel belirleyenin "Esnek Çalış-

ma" diye de tanımlanan kurlsız çalışma biçimlerinin güvence altına alınması olmuştur. Yasa; şimdiye kadar çalışanlar aleyhine piyasa koşullarınca belirlenen kısmi süreli çalışma, emsal işçi, ödünç işçi, taşeronlaştırma vb. uygulamaların ve tüm bunların sonucunda yaşanan sendikasızlaştırmanın artık işverenler lehine güvence altına alınması çabasıdır. Yasa bütününe bakıldığında çalışanlar açısından işyerlerinin tanımında meydana getirdiği güvensiz çalışma koşulları ile bu süreçte yaşanan işsizlik ve işten atılma olasılığı, çalışanların yaşama koşullarını iyileştirme çabalarını önleyen bir engele ve bu nedenle de önemli bir "iş sağlığı ve iş güvenliği" sorununa dönüşmüştür.

İş Sağlığı ve Güvenliği konusunun çok yönlü çalışmayı gerektirdiğinin bilinci ile davranan TMMOB'nin iş sağlığı ve güvenliğinin istenilen düzeye gelmesi ve iş kazaları ile meslek hastalıklarının önlenerek azaltılmasını sağlamaya yönelik önerileri şunlardır:

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılan yeni İş Yasası ve ilgili yönetmelikleri, başta madencilik ve inşaat sektörleri olmak üzere iş kazalarının yaşandığı bütün sektörlerde denetim açısından son derece yetersizdir ve ciddi sakıncalar içermektedir. Söz konusu mevzuat, yeniden gözden geçirilerek her sektörün kendine özgü özellikleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmelidir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da, denetim elemanı olarak yararlanacağı mühendis kadrolarını artırmak durumundadır. Riskin yüksek olduğu üretim ve hizmet alanlarında çalışan sayısına bakılmaksızın iş güvenliğinden sorumlu mühendis çalıştırılması zorunlu olmalıdır.

Sosyal bir hukuk devletinde; iş yasaları çalışanların hakkını korumak ve geliştirmek amacını temel ilke alırken, çıkarılan 4857 sayılı İş Yasası tamamen işverenlerin çıkarları doğrultusunda şekillendirilmiştir. Esnek ve kurlsız çalışmayı, işçiyi başka işverenlere kiralamayı, taşeronlaştırmayı yasal hale getiren, kıdem tazminatlarını, fazla mesai ücretlerini, sendikal hak ve yetkileri budayan bu yasa yerine konunun tüm

taraflarının katılımı ile demokratik bir yasa çıkarılmalıdır. İş Mevzuatı, eksenini insan olan çağdaş bir yapıya kavuşturulmalıdır.

İş Sağlığı ve Güvenliği ile ilgili ulusal politikaların oluşturulmasında meslek ve emek örgütlerinin de katılımını sağlanarak, denetim ve yasama süreçlerinde etkin olacak bir mekanizma oluşturulmalıdır.

Küreselleşme politikaları ile özelleştirmeler sonucunda ortaya çıkan sorunların giderilmesi için tüm çalışanlara iş güvencesi sağlanmalı, toplu sözleşmelerde İş Sağlığı ve Güvenliği konularına kapsamlı bir şekilde yer verilmelidir.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kurulları işlevsel hale getirilmeli, bu kurulların eğitilmiş ve yetkilendirilmiş kişilerden oluşturulması sağlanmalıdır.

Sorumlu iş güvenliği mühendislerinin ilgili meslek odalarına kayıtlı olmaları ve odalarca mesleki denetim ve meslek içi eğitime tabi olmaları zorunlu tutulmalıdır.

Gerek örgün gerek yaygın eğitimde iş sağlığı ve güvenliği konusu ciddi bir şekilde ele alınarak müfredatlara konulmalıdır.

İşyerinde çalışan sayısına bakılmaksızın özellikle kaza riskinin yüksek olduğu tüm çalışma alanlarında iş güvenliğinden sorumlu mühendisin bulundurulması zorunlu kılınmalıdır.

Tüm çalışanların iş sağlığı ve güvenliği konusunda sürekli eğitim verilerek bilinçlendirilmesi sağlanmalıdır.

Meslek Hastalıkları Hastaneleri işlevine uygun olarak yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

İş güvenliği ile ilgili yasa ve mevzuatları, sosyal hukuk devleti gereklerine uygun olarak yeniden oluşturulmalı ve Birliğimizden bu konuda aktif katkı alınmalıdır.

TMMOB, “Önlenemeyecek İş Kazası Yoktur!” demektedir.

TMMOB, “İş Güvenliği Mühendisliği Yaygınlaştırılmalı ve Yasal Güvenceye Alınmalıdır” demektedir.

TMMOB, İş Güvenliği Mühendislerini 14 Ekim’de Ankara’ya çağırılmaktadır”.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB'DEN ODA BAŞKANLARINA MEKTUPLU ÇAĞRI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın, 27 Eylül tarihinde tüm Oda Yönetim Kurulu Başkanlarına gönderdiği mektubunda 14 Ekim Mitingi ile ilgili olarak katılımın istenilen düzeyde olmasının ancak Oda Başkanlarının çabalarıyla mümkün olacağına dikkat çektiği mektubu şöyle:

“Sayın Başkan,

Birlikte kararlaştırdığımız üzere,

“Emeğe, insanımıza, üyemize, yaşama, mesleğimize, ülkemize sahip çıkmak için” 14 Ekim 2006 Cumartesi günü Saat 10.00’da, üyelerimiz ile birlikte, Ankara’da Gar önünde buluşuyoruz. Oradan TMMOB ve Oda pankartlarımızın altında alana yürüyoruz. TMMOB mitinginde, alanda sözümüzü hep birlikte söylüyoruz.

Mitinge katılımının istenilen düzeyde olması ancak sizin çabanızla mümkün olacaktır. Hepimiz bunu biliyoruz.

Şimdi sözümüz basit: Mitingin 14 Ekim’de Ankara’da yapılacağını duymayan üyemiz kalmamalı.

Ayrıca, Oda ve Şube Yönetim Kurulu üyelerinden, Onur ve Denetleme Kurulu üyelerinden, Oda ve TMMOB Genel Kurul delegelerimizden alanda eksik kimse olmamalı. Onlara “Sen yoksan bir eksikiz” diyelim. Anlayacaklardır.

Hepimiz adına göstereceğiniz çabaya şimdiden ve içtenlikle teşekkür ediyorum.

14 Ekim’de Ankara’da buluşma dileğiyle.

Saygılar sunuyorum”.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BODRUM İKK SEKRETERYASI DA MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI'NDA

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği İl ve İlçe Koordinasyon Kurulları'ndan (İKK) Bodrum İKK sekreteryası da Makina Mühendisleri Odası oldu. Böylece Makina Mühendisleri Odası'nın TMMOB İKK sekreteryası sayısı 9'a çıktı. Odamızın ve diğer Odaların İKK Sekreterliklerinde son durum aşağıdaki gibidir:

İL/İLÇE	İKK SEKRETERİ	ODA
ADANA	HÜSEYİN ATICI	MAKİNA M.O.
ADYAMAN	ALİ AĞIR	ELEKTRİK M.O.
ANKARA	RAMAZAN PEKTAŞ	ELEKTRİK M.O.
ANTALYA	AYHAN DOLANAY	ELEKTRİK M.O.
ARTVİN	ZEKİ DİNCER	MAKİNA M.O.
AYDIN	METİN ALBEYOĞLU	MAKİNA M.O.
BALIKESİR	İ. NACİ BİLGİÇ	ZİRAAT M. O.
BALIKESİR/EDREMİT	KEMAL TURA	İNŞAAT M.O
BARTIN	AYŞE SEVTAP UZUN	ZİRAAT M.O .
BATMAN	AHMET BÜLENT TETİK	MAKİNA M.O
BODRUM	SEMAYİ YAMAN	MAKİNA M.O
BURSA	AHMET ATALAY	MAKİNA M.O
ÇANAKKALE	SEBAHATTİN DOĞANCI	İNŞAAT M.O.
DENİZLİ	AYDIN YÜCEL	HKM.O.
DİYARBAKIR	İBRAHİM SEMİH OKTAY	MAKİNA M.O
EDİRNE	HALUK GAZİOĞLU	MAKİNA M.O.
ESKİŞEHİR	M. SİMAVİ BAKIR	MAKİNA M.O.
GAZİANTEP	KARACA BOZGEYİK	ZİRAAT M.O.
MERSİN	KAMER GÜLBAYAZ	ELEKTRİK M.O.
HATAY	ADNAN ORUKOĞLU	ELEKTRİK M.O.
HAKKARİ	MEHMET SEVMİŞ	İNŞAAT M.O.
ISPARTA	SÜLEYMAN GÜLBOY	HARİTA K.M.O.
İSTANBUL	TORES DİNÇÖZ	MİMARLAR.O.
İZMİR	Prof.Dr. KAMİL OKYAY SINDIR	ZİRAAT M.O.
KAHRAMANMARAŞ	YAŞAR BALIK	İNŞAAT M. O.
KIRKLARELİ	HÜSEYİN KAHRAMAN	KİMYA M.O.
KOCAELİ	YALÇIN ERGEN	MİMARLAR.O.
MALATYA	A.VAHAP ÖZVURMAZ	ELEKTRİK M.O.
MANİSA	ABDİN YATKIN	İNŞAAT M.O
MUĞLA	ALİFER ATASEVER	İNŞAAT M.O
SAMSUN	NURAL ÖZCAN	İNŞAAT M. O.
Ş.URFA	ATILLA YAZAR	ZİRAAT M.O
VAN	CEVAT BOZ	KİMYA M.O
ZONGULDAK	ERDOĞAN KAYMAKÇI	MADEN M.O.

MESLEKİ YETERLİLİK KURUMU KANUN TASARISI HAKKINDA TMMOB GÖRÜŞÜ

Mesleki yeterlilik ile ilgili ilk tartışmalara baktığımızda; Ulusal Meslek Standartları Kurumu Tasarısının ilk hazırlandığı sıralarda, AB Genel Sekreterliğinde 10 Eylül 2002 tarihinde yapılan workshop'ta, İŞKUR tarafından sunulan bildiriye;

“UMSK tasarısı taslağının incelenmesinden de anlaşılacağı üzere; anılan taslak özellikle 99/42/EC sayılı Konsey Direktifi ve kısmen de 92/51/EEC sayılı Konsey Direktifinde öngörülen “muhatap” kurumun altyapısını oluşturmaktadır. Yasal dayanağı ile örgütlenme yapısının esaslarını Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı ile Ulusal Programdan alan taslak, 99/42/CE sayılı Direktifte tanımlanan “özel yasayla düzenlenmemiş” meslek gruplarını hedefleyerek, söz konusu AB müktesebatı ile uyumu amaçlamaktadır.” denilmektedir.

Burada en önemli söylem, özel yasayla düzenlenmemiş meslek gruplarından bahsedilmemesidir. Öte yandan, ülkemizde birebir yasayla tanımlanmamışsa da kurulmuş Meslek Odaları vasıtasıyla dolaylı olsa da meslekler tanımlanmıştır. Ancak bazı mesleklerin kendi özel kanunları bulunmakta, bazı mesleklerde ise kanun tasarıları hazırlanmaktadır.

Yasa Tasarısı;

1- Kanun yapma tekniğine aykırıdır.

TBMM Genel Kurulu'na sevk edilen Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanunu Tasarısının “Amaç ve kapsam” maddesi hukuki bir netliğe sahip değildir. “Bu Kanunun amacı; ulusal ve uluslar arası meslek standartlarını temel alarak, teknik ve mesleki alanlarda ulusal yeterliliklerin esaslarını belirlemek, denetim, ölçme ve

değerlendirme, belgelendirme ve sertifikalandırmaya ilişkin faaliyetleri yürütmek için gerekli ulusal yeterlilik sistemini kurmak ve işletmek üzere Mesleki Yeterlilik Kurumunun kurulması, çalışma usul ve esaslarının belirlenmesi ile ulusal yeterlilik çerçevesiyle ilgili hususların düzenlenmesini sağlamaktır.” maddesinin gerek lafzı ve ruhundan gerekse gerekçesinden kanunun hangi meslekleri kapsadığı anlaşılmamaktadır. Tasarı açıklığa sahip olmadığından, mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleklerinin yasa kapsamı dışında olduğunu anlamak olanaklı değildir. Yani, öncelikle, Yasa tasarısı metni açıklığa ihtiyaç duymaktadır.

2- Yasa tasarısının gerekçesi, gerekçe olmaktan uzaktır.

Gerekçede, taslağın amacı, “ulusal ve uluslararası meslek standartlarını temel alarak, teknik ve mesleki alanda ulusal yeterliliklerin esaslarını belirlemek, denetim,

ölçme ve değerlendirme, belgelendirme ve sertifikalandırmaya ilişkin faaliyetleri yürütmek suretiyle teknik ve mesleki eğitim ve öğretim seviyesini yükseltmek ve bunun için gerekli ulusal ye-

terlilik sistemini kurmak ve işletmektir” şeklinde belirtilmiştir. Gerekçede ve kanun maddesinden anılan kurumun tüm mesleklerin standartlarını belirleyeceği anlaşılmaktadır. Yasa tasarısında hangi mesleklerin standartlarının belirleneceği açık olmadığından mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleği standartlarının bu kurum tarafından belirleneceği sonucuna ulaşmak zor olmasa gerek. Ancak bu durumu kabul etmek olanaklı değil. Çünkü, Yüksek Öğrenim Kurumlarından yani üniversitede lisans eğitimi almış kişi ve meslek gruplarının, Çalışma Bakanlığı'na bağlı

“Yasa tasarısında hangi mesleklerin standartlarının belirleneceği açık olmadığından mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleği standartlarının bu kurum tarafından belirleneceği sonucuna ulaşmak zor olmasa gerek”

ya da ilişkili, Yönetim Kurulunu oluşturan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, İşçi ve İşveren Sendika temsilcilerinin ve bir tane de meslek kuruluşlarından gelen temsilcinin oluşturacağı bir Yönetimin gözetiminde ve denetiminde meslek standartlarının oluşturulması, bilimsel ve hukuksal temelden yoksundur. Çünkü, Yasa gerekçesinde de emsal olarak sunulan Avrupa örneklerinde olduğu üzere, bu kurumlar üniversitede lisans öğrenimi görmemiş, meslek okulları, meslek liseleri, meslek yüksek okulu ya da okul dışı edinilmiş mesleklerin standartlarını, meslek içi eğitimleri ve belgelendirmeyi kapsamaktadır. Yasa gerekçesinde belirtilen Almanya'daki BİBB (Federal Mesleki Eğitim Enstitüsü) örneğinde, bu kurumun çalışma alanında yüksek öğrenim görmüş meslekler bulunmamaktadır. Bulunmaması da bilimseldir, çünkü bilimsel bilginin uygulamadaki standartını ancak meslek odaları belirler.

Tüm Avrupa ülkelerinde yeterliliklerde meslek odasının onayı aranmaktadır. Avrupa Birliği'nin Mesleki Yeterliliklerin Tanınmasına İlişkin Direktifi; 2005/36/EC'de, mesleki yeterliliklerin tanınması noktasında "herkes için geçerli formalite ve prosedürler oluşturulması" gerektiği belirtilmektedir. Öte yandan meslek kuruluşları tarafından oluşturulacak meslek mensubu sicillerinin tutulmasından bahsetmektedir. Bu formalite ve prosedürler TMMOB ve bağlı odalar tarafından yıllardır uygulanmaktadır. Tüm dünyada, meslek odalarının süreçlerde etkin olması, süreçlerde yer alması ilkesel bir yaklaşımdır.

3- Tasarının 2. maddesinin (ç), (d) ve (e) bendleri, TMMOB Yasası ile çelişmektedir.

Mesleki uygulama kuralları meslek odaları tarafından belirleneceğinden bu yetkinin başka organ eliyle yapılması meslek odalarının kuruluş gerekçesine aykırıdır. Bu bağlamda Geçici 2. Maddede düzenlenen "3330 Sayılı Mesleki Eğitim Kanunu gereğince edinilmiş belgeler sahiplerinin üç yıl içinde müracaatları halinde bu Kanun Kapsamında belirlenecek denk belge ve ser-

tifikalar ile değiştirilir" hükmü Odalarımızca verilen belgelerin hukuki geçerliliği olmayacağı anlamına gelmektedir. Örneğin, Makina, Kimya, Petrol ve Çevre Mühendisleri Odası tarafından Enerji Piyasası Kurumu Kanunu kapsamında dolum tesislerinde çalışan pompacıdan şöforüne kadar eğitim verilen ve sertifikalandırılan kişilerin belgeleri hukuken yok sayılmaktadır. Yasal bir belge, diğer bir yasa ile geçersiz kılınmaktadır. Bu yaklaşım hukuk devleti ilkesi, idarenin sürekliliği ve istikrar ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

4- Kanunun 7. maddesinde Genel Kurulun görevleri, 9. maddesinde ise Yönetim Kurulunun görevleri düzenlenmiştir. Tasarıda özerk bir kuruluş olduğu ifade edilen Kurumun Yönetim Kurulu, Genel Kuruldan daha fazla yetkilerle donatılmıştır. Demokratik esaslara aykırı olarak, daha önceden yasayla Yönetim Kurulu üyeleri belirlenmiş olan ve işlevsiz bir Genel Kurula sahip olan kurumun özerkliğinden söz etmek olanaklı değildir.

5- Yönetim Kurulu Başkanının, Yönetim Kurulu tarafından seçilip seçilmeyeceği de tasarıda açık değildir. Uygulamada, seçim yapılmaksızın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında iktidar savaşlarına sahne olacak bir görünüm arz etmektedir.

6- Kurumun Bütçe oluşumu da sıkıntılıdır.

Avrupa örneklerinde bu tip kurumların esas bütçesini devlet finanse etmektedir. Öte yandan, dünya çapında bilginin kullanılmasına dönük projeler için Bakanlıklar da, kurumların bütçesine kaynak aktarmaktadır. Tasarıda yer alan Genel Kurul üyelerinden aidat alınması şeklindeki düzenleme, TMMOB yönünden uygulanamaz bir hükümdür. Aidatlar dışında geliri olmayan ve denk bütçe üzerine kurulu bir kurumdan aidat alınması TMMOB yönünden hem fiili imkansızlık hem de devletten finansman desteği olmayan bir kuruma yükümlülük yüklemek, genel hukuk kurallarına aykırıdır.

TMMOB İKK SEKRETERLERİ ANKARA'DA TOPLANDI

TMMOB İl/İlçe Koordinasyon Kurulu sekreterleri, 14 Ekim mitingi öncesi 18 Eylül 2006 tarihinde Ankara'da toplanarak mitinge ilişkin hazırlıkları ele aldı.

TMMOB Genel Sekreter Vekili Hakan N. Genç başkanlığında yapılan toplantıya, 19 İKK temsilcisi katıldı. İl ve ilçelerindeki şubelerin koordinasyonunu sağlamak amacıyla kurulan İKK'ların sekreterleri, 14 Ekim mitingiyle ilgili kendi bölgelerinde yapılan çalışmalar konusunda bilgi verdi.

TMMOB Genel Sekreter Vekili Hakan N. Genç de miting öncesi yapılacak çalışmaların takvimi konusunda İKK sekreterlerini bilgilendirdi.

Toplantıya katılan İKK Sekreterleri şöyle:

“Hüseyin Atıcı (Adana), Ramazan Pektaş (Ankara), Ayhan Dolanay (Antalya), Ayşe Sevtap Uzun (Bartın), Ahmet Bülent Tekik (Batman), Ahmet Atalay (Bursa), Aydın Yücel (Denizli), İbrahim Semih Oktay (Diyarbakır), Kemal Tura (Edremit), M. Simavi Bakır (Eskişehir), Mehmet Sevmiş (Hakkari), Tores Dinçöz (İstanbul), Kamil Okyay Sındır (İzmir), Hüseyin Kahraman (Kırklareli), A. Vahap Özduurmaz (Malatya), Kamer Gülbeyaz (Mersin), Nural Özcan (Samsun), Atilla Yazar (Şanlıurfa), Cevat Boz (Van)

TMMOB LPG ÇALIŞMA GRUBU TOPLANDI

TMMOB LPG Çalışma Grubu 26 Eylül 2006 tarihinde 5. toplantısını yaptı. Toplantıda, LPG otogaz istasyonu ile dolmuş tesislerinde çalışacak mühendislerin ücretleri konusunda Oda'lardan gelen öneriler değerlendirildi.

2006 yılı için ortak bir ücret belirlenemeyen toplantıda, yılsonuna kadar Oda'ların önerdikleri ücretlerin uygulanması, bu konuda toplantıya katılmayan oda temsilcilerinden görüş alınması, 2007 yılı için ortak ücretin 2006 yılının Aralık ayında TMMOB Yönetim Kurulu kararı ile belirlenmesinde fayda olacağı konusunda görüş birliğine varıldı.

Odalar tarafından 2006 Aralık sonuna kadar önerilen ücretler ve

LPG otogaz istasyonu ile dolmuş tesisinde çalışacak mühendislerin ücretleri şu şekildedir:

Oda	ÇMO	KMO	MMO	PMO
Otogaz İstasyonu	860	525	525	850
Dolmuş Tesisi	1720	1050	1050	1700

TMMOB LPG Çalışma Grubu 5. toplantısına Bülent AKÇA (TMMOB), Yılmaz KİLİM (ÇMO), Cenk LİSESİVDİN (MMO.) katıldı.